

உ.
சிவமயம்.
ஸ்ரீகுருவேகமஃ.

சசிவார்ண போதம்

மூலமும் உரையும்.

த த் து வ ர ா ய சு வ ர மி க ள்
திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

சரவணபுரம்.

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது.

சென்னை.

பு - ஏ - இராகவப்பிள்வரி

அவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

1897.

சு. 2

சிவமயம்.

ச சி வ ர் ண போ த ம்.

கணபதிதோத்திரம்.

ஆவதாரிகை.

காப்பு.

சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய

இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்.

இதன்கருத்து.

குண மதியோர்கள் குறித்தவை யருளுங்
கணபதி திருவடி கருதியுரைத்தது.

இ ள். (சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய) என்பது ந
ன்மையாகிய ஞானானந்தப் பூரிப்பினையுடைய சுத்தராகி
ய முனிவர்களாலே வணங்குகற்குரிய (இபமுகத்திறை
வன்பத மேத்துவாம்) ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும்
அகங்காரமான வேழத்தை யகற்றுதற்கு ஆனைவதனங்
கொண் டெழுந்தருளும் விநாயகக்கடவுளினது திருவடி
த்தாமரைகளை வணக்கஞ்செய்வாம் என்றவாறு—என்
னவே மூலகாரணமான பிரணவஸ்வரூபியைத் துதிக்க
வே இந்நூலிலுரைத்தருளிய ஞானார்த்தத்தை கரமணி
போலக் காட்டுமென்பதுபேற்றும் (இதற்கு காரணம்) ப
லதிரட்டு கவுட்குழிமாமதகுதிரந்தருண்மதகீர்பாச்சிக்-க
ருதுறுமெய்யடி யருளப்புலந்தஞ்சக்கரமா- நடைபெருவி

த்திட்டதரீலெழுமன்பா முளையை நசைவிடயக்கிரிகண
றுக்காதவகைகாத்திங்-கவக்களை கட்டறஞானப் பயிசே
ற்றியென்றம்-யா நெனுமாணவவேழமனுகாது தூரத்தி
யுவப்புறுமெய்ச்சிவபோகம் விளைவிக்குங் களிற்றையுள
மனவுக் கூடத்திற் பிரிவறவைத்திடுவாம் என்பதனூற்
காண்க.

அ-கை-மேல்நூற்பெயர்கூறுகின்றார்.

கவி. அசியென்னுமேக வயிக்கியங் கூட்டிடுஞ்
சசிவன்ன போதமித் தமிழகாகுமே.

க.து. பவவினை யகன்று பாமுறுவான் செயல்
றுவ லுவலாகிய நூற்பெயருரைத்தது.

இ-ள். (அசியென்னுமேகவயிக்கியங் கூட்டிடும்) மூன்
றாவது சாமவேதன்தின்முடிவில் விளங்காநின்றதத்வம
லியென்று மூன்றுபதமாய் விளங்குகின்றமகாவாக்கியத்
தில் மூன்றாவதுபதம் அவிபதம் அவைமற்றையவிரண்
டுபதத்தையும் ஒன்றாகக்கூட்டிவைக்கின்றார்த்தத்தை,
சசிவன்னபோதமிக் தமிழகாகுமே சசிவார்ணென்னு
மாணுக்கனுக்குப் போதனை செய்தருளியதை யுரைப்ப
தாலிந்தத் தமிழ்நூலிற்குச் சசிவன்னபோதமென்றுபெ
யராயிற்று என்றவாறு — இந்தமாணுக்கனுக்குச் சசிவன்
னென்றுபெயர் வந்தகற்குவழியேதனில், நடுநாட்டில்
விநுத்தாரண்யமென்னு நகரத்தில் சாந்தசீலனென்னும்
பெயரினையுடைய ஓர் வேதியன் விரதசீலையென்னும்பத்
தினி சகிதனாய் இல்லறஞ்செய்துவருநாளில் பாபமெ
ல்லாந் திரண்டோருருவாகப் பிறந்த தொத்ததோர் பு
த்திரன் கோன்றினன் அவன் சயனிக்கும் பொழுதே
இரணமுந் தூர்க்கந்தமும் பொருந்தி சந்திரனையோ

த்த நீறத்தினையுடைய வெண்குட்டரோகியாயிருந்தமை
யால், சசிவர்ணனென்னும் காரணப்பெயராயிற்றென வ
றிக.

அ-னக-மேல் நூற்பயன் கூறுகின்றார்.

கவி. அலகையச்ச மகவற வான்களும்
உலகின்முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

க-து. பாசப்பிசாசமும் பாபமும் நீங்கப்
பேசரு முத்தி பெறும்வகை யுனாத்தது

இ-ள். (அலகையச்ச மகவற வான்களும்) னை-ச சத்
திற் கொப்பாகிய ஆசையினது பயம்நீங்கப் பாபநீங்கப்
பாபிகள்: ன பேர்களுக்கும் (உலகின் முத்திபெறும்பரி
சோதுவாம்) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே முத்திபெற்றுக்
கொள்ளுகின்ற வியல்பினைச்சொல்லுவாம்என்றவாறு—
அலகையென்றதை ஆசையாகிய பைசாச மென்றதற்கு
வகையேதென்னில், தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்கு வித்தாகி
ய-பொன்-மண்-பெண்-ஆசையெனவறிக-அப்படி ஆசை
யைப்பைசாசமென்றதற்கு உதாரணம் தாயுமானசுவாமி
ஆனந்தக்களிப்பு பேசாவிடும்பைகள் பேசிச் சுத்தப்பே
யங்கமாகிப் பிதற்றிதிரிந்தேன் ஆசாபிசாசைத் துரத்தி-
யைய-னடியினைக்கீழேயடக்கிக் கொண்டாண்டி. என்
றும்—(சின்மயானந்தகுரு) அவ்விய மிருக்கநானென்கி
ன்றவாணவம் அடைந்திருக்க லோபம்-அருளின்மைகூ
டக் கலந்துள்ளிருக்கமேல் ஆசாபிசாசமுதலாம்-வெவ்வி
யகுணம் பலவிருக்குமென்னறிவூடு மெய்யநீ வீற்றிருக்
க-விதியில்லை யென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர் விரிக்
கிலுறை வேறுமுளதோ-கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தி

னாற் கட்டுண்ட வுயிர்கண்மூர்ச்சை - கடிதகல வலியவ
 றுஞானசஞ்சீவியேகதியான பூமிதடுவுட் - செவ்விதின்வ
 ளர்ந்தோங்கு திவ்வியகுணமேருவே சித்தார்த முத்திமு
 தலே - சிசுகிரிவிளங்கவரு தகழிணாமூர்த்தியே சின்மயா
 னந்தகுருவே என்றும் ஆங்காரமான குலவேடவெம்பே
 ய்பாழ்த்த வாணவத்தினும் வலிதுகாண் - என்றும்—
 மோககதைப்பாணி போதமாம்வடிவுள்ளவாறனுபோ
 கமாகுதலின்றி யேக பேதமாகிய வாதமேபகர்பேய்களை
 ச்சில பேசுவாம் - என்றும்—[ஒழிவி லோடுக்கம்] நாயே
 றிவீழ்ந்தென் னடாத்துகிலென் ஞானனிக்குப் - பேயா
 ஞ்சகம் யழித்தென் பேணுகிலென்றோயார் - பெருமைசி
 றுமையிலைப் பின்னு முன்னுமில்லை - விரைவற்று வேண்
 டுவசெய்வார் - என்றும்—வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொ
 ள்க எனில் பேயினிடத்துப்பயமுண்டாகுகலியந்தையா
 ம் ஆசையினிடத்துப் பயமுண்டென்பதற்கு வகை யெ
 ற்வனமென்னில் - பேயிடத்துண்டாகிய தற்குணம் ஆ
 சையிடத்து முண்டென்பதை அநுபவத்தாற்கண்டுணர்
 க ஆகவாண்களு மென்பதற்குப் பாபநீங்கி முத்தியை ய
 டைவானென்றுபொருட் படுத்தவாருமுளர் - ஒருவன்
 செய்தபுண்ணியபாவம்செய்தவன் அநுபவித்தத்தீரவே
 ண்டுமே தவிர அவைய நுபவியாமல் நீங்குகைக்குவகை
 யெப்படியெனில், பரிபூரணமேதானெனவிரண்டறக்கல
 ந்த ஞானவான்களினது திருநோக்கமுறவே பாவங்களு
 ம்ஆசாபிசாசமுநீங்கிப்பிறவாரெறியாகிய சாயுச்சிய பெ
 றுவானென வறிக. அப்டிநோக்கமுண்டாகவேபாவ நீ
 ங்குமென்பதற்குஉதாரணம். [திருவிளையாடல்] கொலை
 ப்பழி கோட்பட்டாங்கே குறுகியான் முகங்கண்டேட-

வலைப்படருழந்துசாம்பி யழிவதேன் பார்ப்பானென்ன-க
லைப்படு திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்கனோக்கந் - த
லைப்படச் சிறிதுபாவந் தணிந்துதன் னறிவுதோன்ற எ
ன்பதனாலும் இச்செய்யுளுக்குப் பின்வருஞ்செய்யுளா
னுங்காண்க.

அ-கை. ஞானிகளினதுபெருமை மேலருளுகின்றார்

கவி. புணர்ந்த பாவமெலாம் பரிபூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வேடுமே,

க-து. ஞானிகளோக்குறி எண்ணிய தீவினை
யானவெல்லா மகன்றிடு மென்றது

இ-ள். (பரிபூரணமுணர்ந்த ஞானி விழிபட) கைக்கு
நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணமே தானென விரண்டரக் க
லந்த ஞானிகளினது திருக்களோக்க முண்டாகவே, பு
ணர்ந்த பாவமெலா மேடுமே ஒருவனைச் சூழ்ந்திருந்தபா
வங்களெல்லா மகன்றோடிப் பே மென்றவாறு. —பிரா
தவம் அனுபவிக்கையில் இதாசிகத்தால் வருகிற புண்
ணிய பாவ வினைகளை புணர்ந்த பாவமெலா மென்றது
திருநோக்கத்தால் பாவநீங்குமென்பதற் குதாரணம்.
(—வாதவூரர்புராணம்) விரிந்த சஞ்சித வினைக ளன்புட
னாம் - விழிக்கவெந்தது விரும்பி 'முற்சனனம் - புரிந்த
வல்வினை யுடலுடனகரும் - புந்திசேரருள் வருவினைபோ
க்கும்- அருந்துமப்பொரு ஞயிருடம் புனதே- யல்லநம்
மன வாசுமிங் குனைப்போல்- இருந்த நம்பெரு வடி
வைவரின் கருத்து-ளிருத்துவாய்பொருளிதுவென வுரை
த்தான் என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. அப்படி ஞானிதனது திருநோக்கத்தி
னாலே மாணாக்கனது பாபத்தை நீக்கிப் பிறவானென

பைப்பெறச்செய்ததற்குப் பூருவநடந்தவர் இதிகாசம் அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. எழிலாரு ஞானிபுக மென்னை கூற
லுயர் வீழ்வன் சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கையது கேளுமுன்னை
யிதிகாச மொன்று சொல்லே.

க-து. மேல ஞானத்தினால் வீழ்வன் சென்றுற
தேவிய முன்கதை யியம்புது மென்றது.

இ-ள். (எழிலாரு ஞானிபுக மென்னை கூறல்) அழகுநி
றைந்த ஞானவான் களிந்துகிர்த்தியை யான் சொல்லத் து
ணிந்த தென்னகாரணம் (உயர்வீழ்வன் சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கை) மேலான மோகூதமென்பது இந்த
ஞானியினது திருவுளக் குறிப்பறிந்து திருப்பணி செய்
கின்ற எவலாளர் சேர்வதற்கும்-அது-அதற்குத் திருஷ்ட
டாந்தம் முன்னையிதிகாசமொன்று (சொலக்கேளும்) பூர்
வ நடந்த கதையொன்றுண்டு சொல்லுகின்றனங் கேட்
பீர்களென்றவாறு—பிரமகேஜசு ஜொலிக்கின்றமையால்
எழிலாரு ஞானியென்றார். ஆயிரந்வுடைய சேஷனுஞ்
சொல்லிமுடியாதவை யென்னொருநாவினுக் கடங்குமோ
வென்பார்புகமென்னை. கூறலென்றா.—(ஞானி புகமெ
ன்பதற்குதாரணம்) (ஞானமிர்தம்) ஞாலமுண்டவன்ற
லேமிசை சுமப்பன்மெய்ஞ்ஞானிவேண்டிவதெல்லாம் ஆ
லமுண்டவனவன் பின்னே திரிசுவனவனடித் துகட்க
ன்றோ சீலமன்னரு மற்றுளதேவருந்திசைதிசைபணிந்
தேத்தக் - காலிரண்டையுந்தலேமிசைவையெனக் கழறு
வன் கமலத்தோன், என்பதனாற்காண்க.—

அ-கை. ஞானவான்களினது ஏவல்செய்பவன்வா
லாற்றை மேலருளச்செய்கின்றார்,

கவி. தந்தாபமற்ற பரணேவல்செய்த
வவனுற்றவேறு தனைமுன்
செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்கெமண்ண
றிருவாய் மலர்ந்த திதுவே.

க-து. ஏவன்மெஞ்ஞானிக்கியன்றவன் பேற்றினைப்
பூவுறை வாற்கரன்புகன்றதென்றுரைத்தது.

இ-ள். முன் எம்மண்ணல் (தந்தாபமற்ற பரணேவல்
செய்த வவனுற்ற பேறுதனை) பூர்வத்தில் எம்மையாண்
ட பரவசிவம் தமது தாபத்திரைய வினைகளிலின்றுநீ
ங்கிப் பரத்திற்கொப்பாகியபரஞ் னிகளினது ஏவற்பணி
செய்த சீடனடைந்தபேற்றினை (செந்தாமரைக்கண் முத
ல்வற்குத் திருவாய்மலர்ந்ததிது) செவந்ததாமரைப் புஷ்
பத்தினிடத்தில் இருக்கும்பிரமதேவருக்குத்திருவாய்மல
ர்ந்தருளியது இந் நூலிற் சொல்லிய அர்த்த மென்றவா
று.—தாபத்திரையமாவது, ஆதிதெய்வீகம் ஆதிபௌ
தீகம் ஆதியாத்மீகம். என மூவகையாம். ஆதில் ஆதிதெ
ய்வீகமாவது. மாதாவின் கருப்பத்திலிருக்கும்போது உ
ண்டானவியசனம் சன்ன மரணத்தின் உண்டானவியசன
ம் இயமதண்டனை நரகத்தில் உண்டான வியசனம் ஆதி
பௌதீகமாவது (குளிர் வெப்பம்-மழை-காற்று-மின்ன
ல்-இடி-சுவர்விழுதல்-கல்விழுதல் இவைகளால் வருந்துக்
கம்) ஆதியாத்மீகமாவது சரீரத்தினாலும்-மனத்தினாலும்-
துக்கப்படலெனவறிக. —பரமஞானிக்குதாரணம்- திரும
ந்திரம் ஞானத்தின் மிக்கதவநெறிநாட்டில்லை - ஞானத்தி
ன் மிக்கசமயமுந்நன்றன் று- ஞானத்தின் மிக்கவைநன்மு

த்தி நல்காவால் ஞானத்தின் மிக்காரநரின் மிக்காரே-எ
ன்பதனாற்காண்க.

அ-கை. இவ்விதிகாசத்திற்குரிய மாணாக்கனது க
தையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

சவி. உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு முன்னை
விளைவிட்டு முத்தியுலகிற்
றவமற்றவெய்ய வினையேபுரிந்த
சசிவரண நெய்து ததையே.

உ-து, ஞானி நோக்குறவினை நாசமுற்றுயர் பதந்
தானுறு சசிவரணன் சரித்திர மென்றது.

இ-ள். (உலகிற்றவமற்று) இவ்வுலகத்தில் எள்ளளவு
நல்வினை செய்யாதவனாகி - (செய்வினையே புரிந்தசசிவர்
ணன்) கொடிதாகிய பாபவினையேசெய்தசசிவரணனாவ
ன்(உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு) உவமித்தற்குக் கூடா
தஞானவானது கடைக்கண் ணருள்பெற்று முன்னை வி
ளைவிட்டு முத்தியெய்துகதையேபூர்வஞ்செய்த பாபவி
னைகளில் நின்றநீங்குகமோகூதத்தையடைந்த கதையிது
வென்றவாறு ஒப்புயர்வற்றபிரமசொருபமே ஞானியெ
ன்பார் உவமிப்பில் ஞானியென்றார். ௫

அ-கை. மேல்சசிவரணனது வினைகளின் செய்கை
யை அருளிச்செய்கின்றார்.

சவி. ஏமம்புகல்வா ஞானபாதகாரம்
யாவர்க்குஞ் சமிக் கவனஞ் சமியன்
நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்
நாகம்புகுமாறு நடந்தனனே.

க து. பாதகா தம்மினும் பாதகனிவன்பெயர்
ஒதினு நரகுறு மிவனடை யென்றது.

இ-ள். (ஏமம்புகல்வாருள்) இருளைநேராகச்சொல்லப்ப
ட்ட நெடிய மனதினை யுடைய (பாதகராம் யாவர்க்குளு
மிக் கவனாகுமிவன்) மகாபாதங்களைச்சேய்யுங் கீழ்மக்க
ளென்ற யாவர்க்கு உயர்ந்தவனாகிய இவன் (நாமம்புகல்வா
ர் குலமும்மெரிவாய்-நரகம்புகுமாறு நடந்தனனே.) தன்
பெயரைச்சொல்லப்பட்டவர்களுடைய குலமெல்லாமும்
அழற்பிரபையாகியமாபூதியென்னு நரகத்தை யடையும்
படி நடந்தனனென்றவாறு. — இவன் பாபத்திற் குதார
ணம் சிதம்பரபுராணம். உலகினிற் பாதகமுள்ளவெலா
ந் திரண்டோரொனவாங் - கலதியர்தங்க ளிலக்கிரனாகிய
காத்தன்பேர்-இலகவுரைத்தவர் கோத்திரம்யாவு மெரிந
ரகின்-உலவநடந்தனன் பாதகர்தங்கட் குயர்ந்தவனே-எ
ன்பதனாற்காண்க.

அ-கை. இத்தச் சசிவார்ணனது வம்சத்தார் ஆடை
த்த வியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மலமேவிய தீவினையின் வலியால்
மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்தவிவன்
குலமேவியதென் புலவாணர்களும்
கெட்டதாநரகங் குடியேறினரே-

க து. இவன்பவ வலியா லிவன் குலப் பிதிர்க்கள்
தவமற நரகஞ் சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். இவன்(மலமேவிய தீவினையின்வலியால்) இவன்
செய்த மும்மல சம்பந்தமாகியகொடியபாதகத்தினதுவலி
மையினாலே(மகிழும்பர்பதத்தி லிருந்தவிவன் - குலமே
வியதென் புலவாணர்களும்)மகிழ்வைத்தருகின்ற சுவர்க்

காதிபதங்களிலிருங்க இவன்குலத்துப்பிதிர்க்களெல்லவரு
 ம்[கொழகா நரகங்குடியேறினரே] வேதனையைத்தருகி
 ன்ற ரவுரவாதிகேகபேகுடியேறின ரென்றவாறு.—மல
 மேவியதாவது ஆணவமலம் மாயாமலம்- தன்மமலம். ஆ
 னவசெம்பிற்காளிதம்போலவும் தண்டுலத்தைப்பற்றிய-
 தவிடு உமி-முளை-போலவும்-ஆத்மாவைப்பற்றி விளை
 களையூட்டுவிக்கும்-தண்டுலம்- ஆத்மா- தவிடு- ஆணவ
 மலம்-உமி-மாயாமலம் முளை- கன்மமலமெனவறிக. (நா
 கமாவது) ரவுரவம் மகாரவுரவம்- சீதோஷ்ணம்-மஹா
 பிலம்-சூசிமுகம் - சும்பிபாகம் - தப்தளோஹம்-ஆஸ்திப
 ங்கம் கிருமி-நிச்சயம்- பூதிமாங்கம் - ரிதுபங்கம் இவைக
 ள் முதலானநரகமெனவறிக. எ

ஆ-கை, மேலிவன்பவத்தையருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மிகமேவியபுண் ணியபாலமெனும்

வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறா

திகமேவருமென் பதனாலுள்ளோ

யெல்லாமிவனைச் செறவெய்தினவே.

க-து. வினைவலி பிரண்டினி மேலுறுதிவன்ற

வினையவிப் பணமதிலெய்தின னென்றது-

இ-ள். (மிகமேவிய புண்ணிய பாலமெனும் வினையின்
 பயன்) ஆமிதமாகச் செய்யப்பட்டவினையினதுபுண்ணிய
 பாபத்தின்சுகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறாது) இனி
 மேல் வருமோர் சநகங்களில் அனுபவிக்க வாராமல் (இக
 மேவரு மென்பதனால்) இந்தசநகத்திற்குள்ளே அனுபவி
 க்க வருமென்று வேதாசுமங்கள் கூறுகின்றபடியே(உள
 னோயெல்லா மிவனைச்செறவெய்தின) உண்டாகின்ற எல்
 லா வியாதிகளும் இவனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொ

ண்டன என்றவாறு—இகமேவருமென்பதற்குகாரணம்.
(ஆத்மபோதம்) இப்பவமதனிலீட்டு மிருவினைப்பயனளி
த்தல்-எப்பவத் தென்னுண்மையிதயமே யெண்ணென்
றோ-வொப்பற விதைக்கெளிந்தா லுடன்பல னளித்தல்
போல, விப்பவமீட்டுபாவ மிம்மையே யளிக்குமன்றே-எ
ன்றதினாழ்காண்க.

அ

அ-கை. மைந்தனுந் துன்பத்தைதந்தை நோக்கி
வருத்தமுறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தன்புத்திர நேயம் விடாமையினால்
றவறுற்ற விவற்பெறு தற்கையுளந்
துன்புற்றினி யென்னைகெ லோ புகல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க-து. மைந்தன்மீ தன்பாஸ்மனந்தளர்ந்தீன்றோன்
இந்தனோய்தணிப்பான் றிரிந்தனென்றது.

இ-ள். (தவறுற்றவிலந் பெறுதற்கை) குற்றமானவி
னைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தற்கையாகியசாந்த
சீலன் (தன்புத்திரநேயம் விடாமையினால்) தனது புத்தி
ரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினால் (பு
தல்வன் றுயர்தீர்வகை யினியென்னையென்று) நமதுபுத்
திரனடைந்த துன்ப நீங்குகற்கு மார்க்கமினி நாம் செய்
யவேண்டிய தென்னவென்று (உளந்துன் புற்றுச்சுழன்
றனன்) மனோதுக்கங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தனன் என்
றவாறு.—கொல்-ஒ-எ-அசை- (இதற்கு காரணம் சிகம்
பரபுராணம் தன்மதச்சுருக்கம்) கருணையின்றிநூல் சேயி
னோய்கடலில்பட்டே கடலுள்ளல்-மைந்தன தந்தை வினை
யினாலுளம் காழ்க்கக் கூடாது என்றனன்-இந்தநேயமே அலை

காதிபதங்களிலிருங்க இவன் குலத்துப்பிதிர்க்களெல்லாரு
ம்[கொடிகா நரகங்குடியேறினரே] வேதனையைத்தருகி
ன்ற ரவுரவாதிகேகபே குடியேறின ரென்றவாறு.—மல
மேவியதாவது ஆணவமலம் மாயாமலம்- தன்மமலம். அ
னவசெம்பிற்காளிதம்போலவும் தண்டுலத்தைப்பற்றிய-
தவிடு உமி-முளை-போலவும்-ஆத்மாவைப்பற்றி வினை
களையூட்டுவிக்கும்-தண்டுலம்- ஆத்மா- தவிடு- ஆணவ
மலம்-உமி-மாயாமலம் முளை- கன்மமலமெனவறிக. (நர
கமாவது) ரவுரவம் மகாரவுரவம்- சீதோஷ்ணம்-மஹா
பிலம்-சூசுமுகம் - சும்பிபாகம் - தப்தலோஹம்-ஆஸ்திப
ங்கம் கிருமி-ரிச்சயம்- பூதிமாங்கம் - ரிதுபங்கம் இவைக
ள் முதலானநரகமெனவறிக.

அ-கை. மேலிவன்பவத்தையருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மிகமேவியபுண் ணியபாவமெனும்
வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறா
திகமேவருமென் பதனாலுள்ளோ
யெல்லாமிவனைச் செறவெய்தினவே.

க-து. வினைவலி யிரண்டினி மேலுறுதிவன்ற
வினையவிப் பவமதிவெய்தின னென்றது-

இ-ள். (மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின்
பயன்) அமிதமாகச் செய்யப்பட்டவினையினதுபுண்ணிய
பாபத்தின்புகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறாது) இனி
மேல் வருமோர் சநகங்களில் அனுபவிக்க வாராமல் (இக
மேவரு மென்பதனால்) இந்தசநகத்திற்குள்ளே அனுபவி
க்க வருமென்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடியே (உள
லோயெல்லா மிவனைச்செறவெய்தின) உண்டாகின்ற எஸ்
லா வியாதிகளும் இவனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொ

ண்டன என்றவாறு—இகமேவருமென்பதற்குதாசனம்.
(ஆத்மபோதம்) இப்பவமதனிலீட்டு மிருவினைப்பயனளி
த்தல்-எப்பவத் தென்னுண்மையிதயமே யெண்ணென்
றோ-வொப்பவ விதைக்கெளிங்கா லுடன்பல னளித்தல்
போல, விப்பவமீட்டுபாவ மிம்மையே யளிக்குமன்றே-எ
ன்றதனாழ்காண்க.

அ

அ-கை. மைந்தனுந் துன்பத்தைதந்தை நோக்கி
வருத்தமுறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தன்புத்திர நேயம் விடாமையினுந்
றவறுற்ற விவற்பெறு தற்கையுளந்
துன்புந்நினி யென்னைகெ லோ புகல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க-து. மைந்தன்மீ தன்பாஸ்மனங்களார்தின்றேறான்
இந்தநோய்தணிப்பான் றிரிங்கனென்றது.

இ-ள். (தவறுற்றவிவற் பெறுதற்கை) குற்றமானவி
னைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தற்கையாகியசாந்த
சீலன் (தன்புத்திரநேயம் விடாமையினால்) தனது புத்தி
ரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினால் (பு
தல்வன் றுயர்தீர்வகை யினியென்னையென்று) நமதுபுத்
திரனடைந்த துன்ப நீங்குகற்கு மார்க்கமினி நாம் செய்
யவேண்டிய தென்னவென்று (உளந்துன் புற்றுச்சுழன்
றனன்) மனோதுக்கங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தனன் என்
றவாறு.—கொல்-ஒ-எ-அசை- (இகற்கு காரணம்- சிதம்
பரபுராணம் தன்மதச்சுருக்லம்) கக்கைதீன்றருள் செய்யி
னோய்கடலின்பயிற் கடலுந்நான்-மயந்தனாக்குது வினை
யினுலுளம் வாய்கொத்து மகன்றனத்-இந்தநோயை வினை

கீகுமாறெவ னெங்ஙனென்ன விடுத்தான். சிங்நை நொந்
து திரிந்துழன்றுயர் தில்லைபெல்லை செரிந்தனன். என்பத
ஐற்காண்க.

ஆ.கை. தந்தை துயருற்றலையினுந் தனையன்வெ
றுத் துரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒன்றாலும் வினைத்துயர் துய்ப்பதலா
லொழிவிக்கு முபாய முனக்கிலதே
பென்றாலு மொழிந்திவ னன்புவிடா
திவனைக்கொடு முன்றன நெங்கணுகேம.

க.து. மைந்தன்வெறுத்துரை வழங்கினுமன்பினுற்
றந்தைவெறுத்திடா துழன்றன நென்றன.

இ-ள். வினைத்துயர் துய்ப்பதலாய்) சசிவரணன் தன்
பிதாவைப்பார்த்து ஐயகினயான் செய்தவினையினால் வ
ருந்துன்பத்தை யானையனுபவித்துத் தீர்க்கவேண்டிய
தாகவிருக்கின்றதே யல்லாமல் ஒன்றாலுமொழிவிக்குமு
பாய முனக்கிலதே பென்றாலும் மணிமந்திர மருந்துத
னொன்றிலும் இவ்விபாதியை நீக்குவிற்கும் உபாயம் உ
னக்கில்லாமற் போய்விட்டதென்று புத்திரன் வெறு
ப்படைந்து சொல்லினும் (இவனன்பு மொழிந்து விடா
திவனைக் கொடுமுன்றனநெங்கணுகேம) இந்த பிதாவான
வன் புத்திரவாஞ்சைவிட்டொழிபாமல் இந்தச் சசிவர
ணனை யெடுத்துக்கொண்டு எழன்று திரிந்தன நெந்தவி
ட்டத்தும் என்றவாறு. — (தந்தைவெறுப் பின்மைக்கு உ
தாரணம்) (பிரமகதை) மைந்தரீட்டிய தீவினைபலனை
னு மனந்தனிற்சேராமற் சிந்தையி் தனிகூர்ந்துளம்பரி
து தன்சேயினைப்பாராட்டுந்-தந்தையாயன்பு காந்தெ

நேயாண்டருடந்திடச் சுடர்போல-வந்ததேசிக கழிவமே
பெணமணி மலரடி யினிற்றூழ்ந்தான்-என்பதனாகரண்க.

அ-கை- இப்படிவெறுத் துரைக்கின்ற புத்திரனை
முதுகிலெடுத்தவரும் பிதாவைக்கண்டு ஒருமாதவன்உ
ரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒருமாதவன்மற் றிவன்வேதனைகண்

டொழிவற் றுளவொன்றை யுளத்துணரும்

பரமாயுப ஞானிகள் கண்ணுறவே

பரமௌஷத மென்று பகர்ந்தனனே,

க து. மற்ருருமா னிவைநோக்கு மெய்ஞ்ஞானிகள்
ஒற்றிடல்மருந்தென் றுரைத்த துரைத்தது.

இ-ள். (ஒருமாதவன்மற்றிவன்வேதனைகண்டு) மேலாய
தவந்தினையுடைய ஓர் முனிவர் பிதாவெடுத்துவருகிற பு
த்திரன் துன்பத்தைநோக்கி-வாரீர் வேதியரே (ஒழிவற்
றுள வொன்றை யுளத்துணரும்) யாவுமொழிந்த விடக்
துள்ள விரண்டற்ற பிரமத்தை அறிவென்றறிந்த (பா
மாயுப ஞானிகள் கண்ணுறவே) பரமே தானாகின்ற ஞா
னிகளினது கிருபாநோக்கம் இவன்மீது பொருந்தினே
(பரமௌஷதமென்று பகர்ந்தனன்) அரிமருந்தென்று
சொற்றனர்-எ-று.

அ-கை. இந்தமாதவரே அங்கப் பரஞானிவாசஞ்
செய்தருளிய ஸ்தானமும் அவரது திருநாமமுமேலருளி
ச்செய்கின்றார்.

கவி. தானந்தமிலா தகனைத் தருவான்

சத்திச்சுரமென்னு மிடந்தனில் வாழ்

மானந்திபராயண னென்பவனின்

மைந்தாக்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே.

க து. சந்ததஞ் சக் தீச்சுரத்தின்வாழ்கற்பரன்
நந்திபராயணர் மருந்தென நலின்றது.

இ-ள். சத்தீச்சுர மென்னு (மிடந்தனில்லாழ் சத்தீச்
சுரமென்னும் பெயரினையுடைய தலத்திலெழுந்தருளியி
ருக்கின்ற தானந்தமிலா ததனைத்தஞுவான் (தனக்கோர்
மூடிவில்லாத பொருளுக்கொப்பானவராகிய) மான்நீதிப
ராயணனென்பவன் மகிமை மிகுந்த நந்திபராயணரென
னுந் திருநாமத்தையுடையவர் (நின்னைந்தற்குறு நோய்
க்கு மருந்தெனவே) உன்புத்திரனைப்பொருந்திய நோய்
க்கு மருந்தென்று சொல்லுயருளிஞரென்றவாறு. உஉ

அ-கை. ஆந்தமாதவர் மொழியைக் குருமொழியா
கக்கொண்ட இந்தவேதியராகியசாந்தசீலன் செய்கையை
மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்
முனிவன்பதமெய்தி மொழிந்தனனிக்
கொடியான்வெருவாது குயிற்றியநோய்
கூறற்கரிதாய கொடுந்தொழிலே.

க-து. அவ்வுரைபெற்றவ் வருண்முனி பதமடைந்
திவ்வினையன்வினை யியம்பரி தென்றது.

இ-ள். (முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்) நிகைபெற்ற
வுபதேசமாகும் இம்மாதவனுரைபென்று ஆந்தவேதிய
யினானசாந்தசீலன் (முனிவன்பதமெய்தி) நந்திபராயண
ஸ்வாமிகளிருக்குஞ் சானத்தை அடைந்து அவரதுசங்கிதி
ஸ்சசிவார்ணனை நிறுத்தித்தான்வந்தனஞ்செய்து (இக்கொ
யான் வெருவாது குயிற்றிய நோய்) ஸ்வாமி இந்தப்பொ
ல்லாங்கினையுடையவன் முற்பலத்தில் பயமற்றுச் செய்
துகொண்டுவந்ததுன்பத்தை (கூறற்கரிதாயகொடுந்தொ
ழிலெனமொழிந்தனன்) சொல்லுதற்கரிதாகிய பொல்

லாதசெய்கையென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனரென்றவாறு—(இதற்கு காரணம்) உபதேசவிளக்கம் உன்னருங்கொடி யோரினுயர்ந்தவன் தன்னியற்கைகளை யித்தர்தலத்-தின்னனவாறென்றி யாவர்க்குமாதவ-முன்னரன்பின் மொழிதிடமில்லையால்-என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. பின்னருஞ் சாந்தசீலன்விண்ணப்பஞ்செய்கின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. நங்குன்றிருமுன் பகரும்படியோ
விவனெய்திய தீஷ்ணை யென்ன வெலாம்
நீங்கும்படி தன்னனு பூதியினால்
நிகழும்விழிவைத் தனனிமலனே.

க-து. பின்னவன் வினைபிவன் பேசரிதென மூனி
தன்விழியால் வினை தகர்த்த துரைத்தது.

இ-ள். (இவனெய்திய தீங்குன்றிருமுன் பகரும்படியோவென்ன) அடியேன் புத்திரானாகிய இவனடைந்திருக்கின்ற பாவத்தைத் தேவரீர் சந்திதிமுன்பாகவிண்ணப்பஞ்செய்யத் தக்க தன்மென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய (நிம்மலன்றன் னனுபூதியினு னிகழும்விழி வினையெல்லாநீங்கும்படி வைத்தனன்) மலரகிதராகிய நந்திபராயண ஸ்வாமிகள் தமது ஸ்வானுபூதியிலே விளங்குகின்ற கிருபாநோக்கத்தினாலே சசிவர்ணன் பாவங்களெல்லாம் நீங்கும்படி மஸ்தகாதிபாதாந்தம்பார்த்தருளினாரென்றவாறு.

அ-கை. திருக்கண் வைத்தமாத் திரத்தில் ஆவனடைந்த பெருமையை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. கணியாதபவக் கடுவானதிருக்
கண்வைத்தலும்விட் டனகாதுகடும்
பிணியாவையுந் லபிதாவிதைதாள்
பேணிப் பணியென்று பெயர்ந்தனனே.

க-து, பாதகமெலாமுனி பார்வையிலேகவுந்
தாதைதிருவடித்தாழ்ந்திரென்றகன்றது.

இ-ள். (திருக்கண்ணைவத்தலும் கணியாத பவக்கடுவா
னகாது கடும்பிணியாவையும் விட்டன) நந்திபராயண
ஸ்வாமிகள் தமதுகிருபாநேத்திரத்தைச் சசிவர்ணன்மே
ளில் வைக்கவும் பிறவிகடோறங் கட்டுப்பட்டு ஆளவுப
டாதிருந்தநஞ்சினும் கொடியதாய்மோதுகின்ற வினைகள்
யாவும் விடுபட்டன (நல்லவிதைதாள்பேணிப் பணியெ
ன்றுபெயர்ந்தனன்பிதா) நன்மைமிகுந்த குருஸ்வாமிகள்
து திருவடியில் உண்மைபொருந்தப் பணிவிடை செய்
துகொண்டிரு நீயென்றுரைத்துப் போயினார் பிதாவென்
றவாறு.

105

ஆ-கை. பிதாவகன்றபின் சசிவர்ணன்குருவுக்குப்ப
ணியிடை செய்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. இடனே முதலாக வுவந்திறையோன்
ஏவும் பணியெய் திவனுஞ் சிலநாள்
உடனே யிவனத் திருமேனி தனக்
குரியானெனவுந் தனனும்பொருடே.

க-து. ஏவுமுன்பணியெலா மிவன்புரிந் திறைவிழி
காவல்செய்யிமையெனக் காத்தனென்றது.

இ-ள். இடனே முதலாக விரையோனேவும் பணியி
வனுவந்துசெய்து) ஆசாரியார் ஆகாயமுதலியவிடங்களி
லேவினும் அப்பணியிடைசெய்ச்சசிவர்ணனானவன் அடி
யேற்குக் கிடைத்துதேயென்று மனமகிழ்ந்தவுடன்செய்
து (இவனுஞ் சிலநாளுடனேயத்திருமேனிதனக் குரியா
னெனவுற்றனனும்பொருடே) சசிவர்ணனுஞ் சிலகாலம்
ஆசாரியரைப்பிரியாமல் அவரது திருமேனிக்குரியவனாக

இருத்தனன் ஆசாரிடத்து-எ-று—(மாணாக்கன்பக்குவத் திற்கு உதாரணம் (ஒழிவிலொடுக்கம்) வெண்பா உடற் குயிர்போற் கட்கிமைபோ லுசிநூலொத்து- விழற்புவி தி பாம்பினில் வீழ்வார்க்காஞ்-சுடர்ச்சுழினும் வாழைக் காகாவேதி மட்கத்துக்காகாவா றேழைக்காகாதேயிது-எ ன்பதனொற்காண்க.

106

அ.கை. மேல் ஆசாரியர்க்குப் பணிவிடைசெய்தபு ண்ணியத்தினாலே சீஷனுக்குண்டாகிய பரிபாகத்தைய ருளிச்செய்தின்றார்,

கவி. நன்றாய் முனிதான் வழிபாடதனால்

நானாவிதமான பிறப்பினைவிட்

டொன்றாகியவீ டுணருத்தமர்கட்

ளுளசாதனநான்கு முதித்தனவே.

க.து. நாதனற்பணிப்பய னற்கருத்தொன்றுணர் சாதன சதுட்டயஞ்சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். (முனிதானன்றாய் வழிபாடதனால்) ஆசாரியர் திருவடிகளில் மாணாக்கனாகிய சசிவார்ணன் உண்மையாகப் பணிவிடைசெய்து வருகின்ற புண்ணியபலத்தினாலே பரிபாகமிருந்து (நானாவிதமான பிறப்பினைவிட்டு) பலப லவிதமாகவருகின்ற ஜநநமரணங்களை நீங்கி (ஒன்றாகிய வீடுணருத்தமர்கட்-குளசாதன நான்குமுதித்தனவே)ப ரசாயுச்சிய வீட்டினைப்பெறக்கருதும் அதிதீவர தர பரி பாகருக் குண்டாகின்ற சாதனசதுட்டயத்தின் அருத்தம் இவனுக்குத்தோன்றியது என்றவாறு—நானாவிதமானபி றப்பாவது நால்வகைத்தோற்றம்-எழுவகைப்பிறப்பு - எ ண்பத்துநாலுஇலட்சம்-சேவராசிகள்-ஆவையாவன- பை-

மூட்டை-நிலம்-வியர்வை இவைநால்வகைத்தோற்றம் -
தேவர் மக்கள்-விலங்கு-புள் ஊர்வன-நீர்வாழ்வன-தாவர
ம்-இவை எழுவவைப்பிறப்பாம் தேவர்பதினாலுலட்சம்-
மக்கள் ஒன்பதுலட்சம்-விலங்கு பத்து லட்சம் புள்-பத்
துலட்சம் ஊர்வபதினொரு லட்சம்-நீர்வாழ்வன பத்துல
ட்சம்-தாபரம் இருபது லட்சம்-ஆக-அயிச-லட்சம் ஜீவ
ராசிகளாம். எயி

அ-கை. மற்றுஞ்சசிவர்ணன்றன துகுறையை ஆசா
ரியர் சந்திதியில் விண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டுவணங்
கியது மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முனிவன்றிருமுன் புளதன்குறைதான்
மொழிவன் சிலவஞ்சலி குஞ்சியதாய்
பனிவந் திருகண்கள் பதங்களிலே
பலகால் வலம்வந்து பணிந்தனனே.

க-து. அன்புடன் குரவனடி தொழு தேத்தியே
தன்குறை புகல்வான் சார்ந்தன னென்றது.

இ-ள். (முனிவன்றிருமுன்பு) தேசிகரது அழகியசந்தி
தியில் (தன்குறையுளதை) தனதுகுறையுண்டானதைகா
ன்சிலமொழிவான் சிலவிண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டு
(அஞ்சலிகுஞ்சியதாய்) சிரமீதெடுத்த அஞ்சலியத்தனாக
(பனிவந்திருகண்கள்) இரண்டுகண்களினும் ஆனந்தபா
ஷ்பந் தாரைதாரையா யொழுக (பலகால்வலம்வந்து) பல
தரம்பிரதக்ஷணஞ்செய்து (பதங்களிற்பணிந்தனன்) இர
ண்டுதிருவடிகளில் வணங்கினான்-எ-று—தான்சாரியை.

அ-கை. மற்றும் ஆசாரியர்வினவ சீடன்குறிய்பினை
யறிவித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அருளேவடிவா கியமாமுனிதான்
அறியாதவர்போல வழங்கலுறும்

பொருளேதன மைந்தனடுங்கின னிப்
பொல்லாத பவப்புணரிக் கெனவே

க-து. அருட்குரு வறிய ர்போல வினவலும்
திருப்பகம் வணங்கிச் சீடனுரைத்தது.

இ-ள் [அருளேவடிவாகியமாமுன] சிருபையேதிரு
பேனியாகக்கொண்டருளியநந்திபராயணஸ்வாமிகள்[தா
னறியாதவர்போல வழுங்கலுறும் பொருளேதன] சக
லமுந் தாமறிந்திருந்தும் அறியாதாளைப்போல சசிவர்ண
னைப்பார்த்து நீதுன்பமுற்று இரங்குகின்ற ஆர்த்தமேதெ
ன்ன. (மைந்தன்பொல்லாதபவப்புணரிக்கு நடுங்கினனெ
ன்ன) சற்புத்திரனாகிய சசிவர்ணன் துன்பமாகிய பிறவி
க்கடலைக் கடப்பதெப்படியென்று நடுங்குகின்றே னென்
று விண்ணப்பஞ்செய்ய என்றவாறு— [பிறப்பிற் கஞ்
சியதற்குதாரணம்- திருவாசசம்] வாழ்த்துவதும்வானர்க
டாம்வாழ்வான் மனநின்பாற் - றுழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்
து தம்மையெல்லாந்தொழுவேண்டி- றுழ்த்துமதுகாமுர
லுந் தோராயை நாயடியேன் பாழ்க்கதபிறப் பறுத்திடுவா
ன் யானுமுன்னைப் பரவுவனே-என்பதனாற்காண்க. ஐக

ஆ-கை. மற்றும் ஆசாரியர் சீடனுக்குப்பிறவிக்கட
லின் பெருமையை திருவாய்மலருகின்றதைமேலருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி. வெருவுப்பிறவிக் கடல்வித்தரமுன்
வேதாகம கீதை விளம்புமதைக்
குருவுந் தனதன்பன் மனத்தளவிற
கொளுமாறு தொகுத்திவை கூறிடுமே

க-து. பவக்கடறனக்குப் பயந்திடுசீடன்
உவப்பவேதார்த்த முரைக்குது மென்றது-

இ-ள். [குருவும்] ஆசாரியராகிய நந்திபராயணஸ்வா
மிகளும் [தனதன்பன் வெருவும்வித்தரப் பிறவிக்கடல்]
தமதிடத்தில் ஆன்பினையுடையசீஷனாகிய சசிவார்ணனை
வன்! விஸ்தாரமாகியசநநசாகரத்திற்குபயங்கரத்தை ய
டைகின்றனனென்று (மனத்தளவிற்கொளும்) அவன்
மனமெவ்வளவுகொள்ளுமோ அவ்வளவு பெருந்தும்படி
க்கு (முன் வேதாகமகீதைவிளம்புமவை) ஆதியிலுண்டா
கிய வேதங்கள் ஆகமங்கள் கீதைகள் கூறிய அருக்தங்க
ளை யெல்லாம் (கொருத்திவைகூறிடும் ஒன்றாகத்திரட்டி
இவைகளைச்சொல்லத் தொடங்கினொன்றையாறு—கீதை
யென்றதுசிவகீதை பகவத்கீதையெனவதிக - வித்தார
மென்பது வித்தாரமென்று விகாரமாயிற்று - உயி

அ-கை. சநநசாகரத்தி னியல்பை மேலருளிச்செய்
கின்றார்.

கவி. மரணபவங்க ளானபுனலையுடையது
மதியைவிழுங்கு காமவரவுபெரியது
கரணவொழுங்குறுது விடையவினா நூர்
கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே-
க-து. பிறப்புமிறப்பும் பெருகிய புனலிற்
சிறப்புளவிடையமே செந்தென்றுரைத்தது.

இ-ள். (மரணபவங்களானபுனலையுடையது) இறப்புப்
பிறப்பாகிய லையுடையதா யிருக்கின்றது (மதியைவிழு
ங்குகாமவரவுபெரியது அறிவாகிய சந்திரனை இராயாக
விழுங்கும் ஆசையாகின்றசற்பங்களையுடையது க
ரணவொழுங்குறுதுவிடையவினா நூர் கணமொடியங்கு
மீனமிகவு முகள்வதே) விடையமாகிய வாகாரங்களைப்

பொசித்துக்கொண்டிகரணமாகிய மீன்கூட்டீங்கள் ஒழுங்
காக மிகவும்புரளவிருக்கின்றது என்றவாறு. உக

கவி. பெருமிதமென்று கூறுபெருமை யுடையது
பிணிகளெனும் கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிடரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே.

க-து. துன்யின்றலேநாய் சொல்புலால்வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குது மிப்பவமென்றது.

இ-ள். (பெருமிகமென்று கூறு பெருமையுடையது (க
ளிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையது பிணிகளெ
னும் கெடாத புலவு கமழ்வது) கெடாத பிணிகலா லுண்
டாகிய புலால் நூற்றத்தை யுடையது (வருமிடரின்பமா
ன திரைகள் பொருவது வந்துகொண்டே யிருக்கு மின்ப
துன்பமான ஆலைகள்மோதவிருக்கின்றது மனமெனும் வ
ஞ்சாராஜமகரமுறைவதே) மனமென்று சொல்லும் வஞ்ச
கைக்குரிய திமிங்கிலகிலமாகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது
எ-று.

உரு

கவி. ஆளவிலகந்தை யாமை யபரி முதமுள
அறிவில் நிறைந்த வாழ்மறிய வரியது
களவு நெருங்கியூரு மலவ னுடையது
கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவதே.

க-து. ஆகமாமையாழ மறிவின்மை நெருண்டு
புகுகளவு கலகப் புழுகென்றுரைத்தது.

இ-ள். ஆளவிலகந்தையாமையரிபரிமிதமுள ஆளவுக்
கடங்காத ஆங்காரமென்னும் ஆநேகம் ஆமைகளை யுடைய
து அறிவினிறைந்த வாழ்மறியவரியது) நிறைந்த அறிவின்
மையினது ஆழ்மறியவரிதாயிருக்கின்றது (களவு நெருங்
கியூருமலவனுடையது) ஆடர்ந்துவிஸ்தாரமாய்த் தவழ்

கின்ற (கரவாகிய நண்டிகளையுடையது (கலகவிடங்கமே
வுகிருமிசெளிவதே) பொருந்தியகலகந்த செய்யத்தக்க ஆ
ன்மையாகியபுழுக்கள்நெளியத்தக்கது என்றவாறு உசு

கவி. துகளெனு நன்கிலாத துரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையை யகழ்வது
மகளிரெனுந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை பெண்ணுரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனு நன்கிலாத துரைகடருவது அணுவள
வும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே துரைகளாகக்
தருவது துறவெனு மின்பமான கரையை யகழ்வது) விடுத
லை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது
(மகளிரெனுந் தவாவலியசுழியது பெண்ணுரைச் யென்று
க் கெடாத வலியசுழலியையுடையது மறலியுமஞ்சுமே
பவடவையெரிவதேஇயமும் பயப்படும் படியான கோ
பமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-உ-து. உசு

கவி. வெருவருகின்றபோத முதலையுடையது
விவிதமனக்கமான துறைபுழுடையது
ஒருமர்வடந்துபோக விரகிலெழுபா
வுததிவிளம்பயால ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புதல்பல துறைதலை
யாகிய பவக்கட வீம்கரி தென்றது

இ-ள். வெருவருகின்ற போதமுதலையுடையது ஆர்
சம் வாச்செய்யுந் செல்லமாகிய முதலையையுடைய
யது (விவிதமானக்கமான துறைகளையுடையது பவ
கட விரகிலெழுபா வுததிவிளம்பயால ருலகிலறிஞரே

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலும் கடந்துபோகத்தக்க
புத்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசந்
ந சாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) ஆந்தசநந
சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்க
ள் இவ்வுலகத்தில் பாவரிருக்கின்றார்கள் னென்றவாறு. ()

அ-கை. மாணபவங்கனென்ற செய்யுட்டொடங்கி
வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீருக ஐந்துசெய்யு
ளானும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ
கைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவ
ரென்று அனுக்கிரகத்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிக்கொடு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவென்றில்லாத பொருளிதெனவுள
அனுபவவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

க.து. அறிவெனும் கலத்தி லாரோகணரித்கால்
பிறவிலே சறுந்திடும் பிழையிலுமென்றது.

இ-ள். (அதில் ஆந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ
ன்று மீளுமவலமதிக்கொடு) சுரோத்தராதி ஞானப்பொறி
யின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வரு
த்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்கலாறு மு
றியவிழும் (தர்க்ககாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும்
ஆதோமுகப்பட்டேவிழுவார்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ
ழிவென்றில்லாத பொருளிதென) ஆனித்திடமென்பதி
ல்லாத வெண்ணுகிப்பொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உள
வனுபவ வங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அ
னுபோகமென்னுங்கப்பலிலேயும் அறிவுடையோர் பிற

கின்ற (கரவாகிய நண்டுகளையுடையது (கலகவிடங்கமே
வுகிருமிசெளிவதே) பொருந்தியகலகஞ் செய்யத்தக்க ஆ
ன்மையாகியபுழக்கள்நெளியத்தக்கது என்றவாறு ௨௩

கவி. துகளெனு நன்கிலாத நுகைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையை யகழ்வது
மகளிரெனுந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்ச கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதாரை பெண்ணாரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனு நன்கிலாத நுகைகடருவது அணுவள
வும் நன்மையில்லாதபொ ல்லாங்குகளையே நுகைகளாகத்
தருவதுதுறவெனுமின்பமான கரையை யகடவது) விடுத
லை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது
(மகளிரெனுந் தவாவலியசுழியது பெண்ணாரசு யென்னு
ங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சமோ
பவடவையெரிவதேஇயமனும் பயப்படும் படியான கோ
பமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. ௨௪

கவி. வெருவருகின்றபோத முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபல
வுகதிவிளம்பயாவ ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதுறை
யாகிய பலக்கட வீங்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது ஆச்
சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையுடையது
யது (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது பல
பல விதத்தான துறைகளை யுடையது (ஒருவர்க

டந்து பேசுவிரகில்) எவர்களாலும் கடந்துபோகத்தக்க
யுத்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுபவையாகின்றசந்
ந சாகாமானது விளம்பயாவருவிலறிஞரே) அந்தசநந்
சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்க
ள் இவ்வலகத்தில் பாவரிருக்கின்றார்கள் எனவரறு. ()

அ-தை. மாண்பவங்கனென்ற செய்யுட்டொடங்கி
வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீருக ஐந்துசெய்யு
ளானும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ
கைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவ
சென்று அனும்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமவன மகிசொடு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
வறிவழிவென்றிலாத பொருளிறெனவுள்
அனுபவவந்த மேறுமறிஞ சகலவரே.

க.து. அறிவென்னுள் கலத்தி லாகோகணித்தான்
பிறவிகே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ
ன்று மீளுமவனமகிகொடு) சகோத்தரதி ஞானப்பொறி
யின் மரக்கமாதச் செல்கின்றதாய் வருகின்றதுமகி வரு
த்தப்படும புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறு மு
றியவிழும் (தர்க்கவரகஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும்
அதேதருகப்பட்டவிழுமர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ
றிவொன்றில்லாத பொருளிறென) அளித்தியமென்பதி
லாத வெண்ணுகியபொருளிறென்கின்ற நிச்சயம். (உள்
வனுடன வங்கமேறும்றிஞரகலவரே) உண்டாகின்ற அ
னுபவமென் னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

கின்ற (கரவாகிய நண்டிகளையுடையது (கலகவிடங்கமே
வுகிருமிசெளிவதே) பொருந்தியகலகஞ் செய்யத்தக்க ஆ
ண்மையாகியபுழுக்கள்நெளிபத்தக்கது என்றவாறு ௨௩

கவி. துகளெனு நன்கிலாத துரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையை யகழ்வது
மகளிரெனுந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்ச கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை பெண்ணுரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனு நன்கிலாத துரைகடருவது அணுவள
வும் நன்மையிலாதபொ ல்லாங்குகளையே துரைகளாகத்
தருவது துறவெனு மின்பமான கரையை யகடவது) விதி
லை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது
(மகளிரெனுந் தவாவலியசுழியது பெண்ணுரசு யென்னு
ங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சமோ
பவடவையெரிவதேஇயாந்நும் பயப்படும் படியான கோ
பமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. ௨௪

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபவ
வுத்தியிளப்பயாவ ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதறை
யாகிய பலக்கட னீக்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது ஆச்
சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடையது
பல (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது பல
பல விதங்களான துறைகளையுடையது (ஒருவர்க

டந்து போகஊரகில்) எவர்களாலுங் கடந்துபோகத்தக்க
யுத்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசந்
ந சாகரமானது விளம்பயாவருகிலறிஞரே) அந்தசநந்
சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்க
ள் இவ்வுலகத்தில். யாவரிருக்கின்றார்கள் னென்றவாறு. ()

அ-கை. மாணபவங்கனென்ற செய்யுட்டொடங்கி
வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீராக ஐந்துசெய்யு
ளானும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ
கைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவ
ரென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீனாமவல மதிசொடு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவென்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவவங்க மேறாறிஞ ரகல்வரே.

க-து. அறிவெனும் கலத்தி ளாரேரகணித்தால்
பிறவிலே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ
ன்று மீனாமவலமதிசொடு) சுரோத்தராதி ஞானப்பொறி
யின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதும் வி வரு
ததப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறு மு
றியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும்
அதோமுகப்பட்டுவிழுங்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ
ழிவென்றில்லாத பொருளிதென) அணித்தியமென்பதி
ல்லாத வென்றாகியபொருளிதென்கின்ற விச்சயம் (உள
வனுபவ வங்கமேறாமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அ
னுபவமென்னுங்கப்படுவிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

இ-ள். [குருவும்] ஆசாரியராகிய நந்திபராயணஸ்வா
மிகளும் [தனதன்பன் வெருவும்வித்தரப் பிறவிக்கடல்]
தமதிடத்தில் அனபினையுடையசீஷனாகிய சசிவர்ணனை
வன்! விஸ்காரமாகியசநநசாகரத்திற்குபயங்கரத்தை ய
டைகின்றனனென்று (மனத்தளவிற்கொளுமாறு) அவன்
மனமெவ்வளவுகொள்ளுமோ அவ்வளவு பெருந்தும்படி
க்கு (முன் வேதாகமகீதைவிளம்புமவை) ஆதியிலுண்டா
கிய வேதங்கள் அகமங்கள் கீதைகள் கூறிய அருத்தங்க
ளை யெல்லாம் கொகுத்திவைகூறிடும் ஒன்றாகத்திரட்டி-
இவைகளைச்சொல்லத் தொடங்கினொன்றவாறு—கீதை
யென்றதுசிவகீதை பகவத்கீதையெனவறிக - வித்தார
மென்பது வித்தரமென்று விகாரமாயிற்று - உயி

அ-கை. சநநசாகரத்தி னியல்பை மேலருளிச்செய்
கின்றார்.

கவி. மரணபவங்க ளானபுனலையுடையது
மதியைவிழுங்கு காமவரவுபெரியது
கரணவொழுங்குறு து விடையவினா நூர்
கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே-
க-து. பிறப்புமிறப்பும் பெருகிய புனலிற்
சிறப்புளவிடையமே செந்தென்றுரைத்தது.

இ-ள். (மரணபவங்களானபுனலையுடையது) இறப்புப்
பிறப்பாகிய நீயையுடைய யிருக்கின்றது (மதியைவிழு
ங்குகாமவரவுபெரியது அறிவாகிய சந்திரனை இரையாக
விழுங்கும் ஆசையாகின்றசற்பங்களேமிகவுமுடையது க
ரணவொழுங்குறுதவிடையவினா நூர் கணமொடியங்கு
மீனமிகவு முகள்வதே) விடையமாகிய வாகாரங்களைப்

பொசித்துக்கொண்டிகரணமாகிய மீன்கூட்டேங்கள்ஒழுங்
காக மிகவும்புரளவிருக்கின்றது என்றவாறு. உக

கவி. பெருமிதமென்றுகூறுபெருமையுடையது
பிணிகளெனும் கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிடரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே.

க-து. துன்பின்றலேநாய் சொல்புலால்வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குறு மிப்பவமென்றது.

இ-ள். (பெருமிதமென்றுகூறு பெருமையுடையது(க
ளிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையதுபிணிகளெ
னும் கெடாத புலவுகமழ்வது) கெடாதபிணிகலா லுண்
டாகிய புலால் நூற்றத்தை யுடையது (வருமிடரின்பமா
ன திரைகள்பொருவது வந்துகொண்டே யிருக்கு மீன்ப
துன்பமான அலைகள்மோதவிருக்கின்றது மனமெனும்வ
ஞ்சாராஜமகரமுறைவதே) மனமெனும்சொல்லும் வஞ்ச
லைக்குரிய திமிங்கிலகிலமாகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது
எ-று. 22

கவி. அளவிலகந்தையாமை யபரி முகமுள
அறிவில் நிறைந்த வாழ்மறிய வரியது
களவு நெருங்கியூரு மலவ னுடையது
கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவதே.

க-து. அதனாமையாழ் மறிவின்மை நெண்டு
புருகளவு கலகப் புழுவென்றுரைத்தது.

இ-ள். அளவிலகந்தையாமையரிபரிமிதமுள அளவுக்
கடங்காத ஆங்காரமென்னும் அநேகம் அமைகனையுடைய
து அறிவினிறைந்தவாழ்மறியவரியது) நிறைந்த அறிவின்
மையினது அழ்மறியவரிதாயிருக்கின்றது (களவுநெருங்
கியூருமலவனுடையது) அடர்ந்துவிஸ்தாரமாய்த் தவழ்

கின்ற (காவாகிய நண்டுதனையுடையது (கலகவிடங்கமே
வுகிருமிசெளிவதே) பொருந்தியகலகஞ் செய்யத்தக்க ஆ
ன்மையாகியபுழுக்கள் நெளிபத்தக்கது என்றவாறு உரு

கவி. துகளெனு நன்கிலாத நுகைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையை யகழ்வது
மகளிரெனுந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்ச கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதாரை பெண்ணாரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனு நன்கிலாத நுகைகடருவது அணுவன்
வும் நன்மையில்லாதபொல்லாங்குகளையே நுகைகளாகத்
தருவது துறவெனுமின்பமான கரையை யகழ்வது) விடுத
லை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழித்தப்பட்டது
(மகளிரெனுந்தவாவலியசுழியது பெண்ணாரைச் யென்னு
ந் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சமோ
பவடவையெரிவதேஇயமனும் பயப்படும் படியான கோ
பமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-து உரு

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிகமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபா
வுத்திவிளம்பயாவ ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதாழை
யாகிய பவக்கட வீங்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அந்
தம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடைய
யது (விவிகமனந்தமான துறையையுடையது உரு
வல விதங்காரை கருதக்கூட முடியாதது தருவர்க

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலும் கடந்துபோகத்தக்க
யுத்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசந்
த சாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) அந்தசநந்
சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்க
ள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்கள் என்வாறு. ()

அ-கை. மாணபவங்களைன்ற செய்யுட்டொடங்கி
வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீராக ஐந்துசெய்யு
ளானுப்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ
கைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவ
ரென்று அனுக்கிரகத்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிசொடு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவென்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

க-து. அறிவெனும் கலத்தி லாரோகணித்தால்
பிறவிலே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ
ன்று மீளுமவலமதிசொடு) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறி
யின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வரு
த்தப்பிடும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறு மு
றியவிழும் (தர்க்கலாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும்
அதோமுகப்பட்டிவிழுவார்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ
ழிவொன்றில்லாத பொருளிதென) ஆனித்தியமென்பதி
ல்லாத வொன்றுபொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உள
வனுபவ வங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அ
னுபோகமென்னுங்கப்பலிலேனும் அறிவுடையோர் பிற

கின்ற (கரவாகிய நன்கிகளையுடையது (கலகவிடங்கமே
வுகிருமிசெளிவதே) பொருந்தியகலகஞ் செய்யத்தக்க ஆ
ன்மையாகியபுழுக்கள் நெளிபத்தக்கது என்றவாறு ௨௩

கவி. துகளெனு நன்கிலாத நுரைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையை யகழ்வது
மகளிரெனுந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை பெண்ணுரைச் சுழற்கரை
மங்கியகோப வடவையுண் டென்றது.

இ-ள். துகளெனு நன்கிலாத நுரைகடருவது அணுவள
வும் நன்மையில்லாதபொ ல்லாங்குகளையே நுரைகளாகத்
தருவது துறவெனு மின்பமான கரையை யகடவது) விதி
லை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது
(மகளிரெனுந்தவாவலியசுழியது பெண்ணுரைச் யென்னு
ங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சமே
பவடவையெரிவதே இயமனும் பயப்படும் படியான கே
பமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-து. ௨௪

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிகமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபல
வுத்திவிளம்பயாவ ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதுறை
யாகிய பலக்கட னீங்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அ
சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடை
யது (விவிகமனந்தமான துறையையுடையது ப
பல விதங்களான துறைகளை யுடையவை (ஒருவர்

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலும் கடந்துபோகத்தக்க
யுத்தியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுபவையாகின்றசந்
ந சாகரமானது விளம்பயாவருஸகிலயிருமே) அந்தசநந்
சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்க
ள் இவ்வுலகத்தில் மாவிரிருக்கின்றார்கள் எனன்றவரது. ()

அ-னக, மாணபவங்களைன்ற செய்யுட்டொடங்கி
வெருவருகின்ற வென்ற இச்செய்யுள்ளுள் ஐந்துசெய்யு
ளானும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வ
வைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடைபோர் கடந்துவிடுவ
சென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீனாமவல மதிசெயி
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவென்றிலாத பொருளிறெனவுள
அனுபவவங்க மேறுமறிஞ சகலவரே.

க-து. அறிவெனும் கலக்கி வாரீசாக்கணீதகால
பிறவிலே ரறுந்திடும் பிழையிலாதெனறது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசெ
ன்று மீனாமவலமதிசெயி) சுரேந்திராதி ஞானப்பொறி
யின் மார்க்கமாகச் செல்கின்ற தாம் எருகின்றதுமதி வரு
த்தப்படும புத்தியைக்கொள்ளுகி பொருசமயங்களாறு மு
றியவிழும் (தர்க்கவாதுஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும்
அதேதாழைப்பட்டிவிழுவார்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அ
ழிவென்றில்லாத பொருளிறென) அணித்தியமென்பதி
ல்லாத வெள்ளையென்பொருளிறென்கின்ற பிச்சயம் (உள
வனுபவ வங்கமேறுமறிஞ சகலவரே) உண்டாகின்ற அ
னுபவமென்னுங்கப்பலிலேயும் அறிவுடைபோர் பிற

விக் கடலைக்கடப்பார்க ளென்றவாறு — தர்க்க சமயம் ஆ
 றுவன-உலகாயதம் பெளத்தம்-சமணம்-மீமாஞ்சை - பா
 ஞ்சராத்ரம்-யாட்டா ச:ரியம்-எனவறிக (பிறக்கடல் கட
 ப்பதக்குதாரணம் (திருவள்ளுவநாயனார் குறள்) பிறவிப்
 பெருங்கடனீந்துவாரீந்தா-ரிதவனடிசேராதவர்.) என்
 றும்—(அனுபவசாரவெண்பா) அறிவுமாக்கலத்தி லா
 ரோகணித்தால்-பிறவிக்கடலைப்பிரித்துத் - துறையாம்-
 பிறவா வழிக்குரிய பேரின்பவீட்டில் உறவாகவைக்குமு
 க்ந்து என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. இத்தன்மையை யுடைய பிறவிக் கடலைக்
 கடப்ப தெப்படிவென்று பயந்த சீடனைநோக்கிக்குரு அ
 னுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

வி. புணரி கடந்துபோக விரகினைமொழி
 பொழுது புலம்பியாவி புதல்வ னிறுமுனம்
 உணர்வெனும் வங்கமேறுமறிஞ ரகல்வரென்
 றுரையை வழங்கினாதனு வகையருளவே.

உ-அ. உயிரிற் முன்பவங்கிடப்பே னென்பவன்
 மயலற வறிவினால் மாற்றலாமென்றது.

து-ள் (புணரி கடந்து போக விரகினைமொழிபொ
 ழுது இந்த எழுவரை யாகிய பிறவிக்கடலைக்கடக்கும்உ
 பாயமில்லையென்று ஆசிரியர்சொல்லும்மே ாதே (புகல்வ
 ன் புலம்பி மாவியிறு முனம்) சசிவர்ணனை வருந்திமுடிச்
 சிக்கு முன்பே (உணர்வெனும்வங்கமேறு மறிஞரகவை
 ரென்று அறிவாகிய கப்பனிற்செல்லுஞ்சத் தங்கள் நீங்
 குவார்களைனது) உரையையழங்கி மாதனு வகையருள
 வே ஆசாரியரும்வசனாயிர்த்ததைப் புகட்டிச் சசிவர்ண
 னுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகச்செய்த மரத்திரத்திலென்ற

அ-கை. மேல் ஆசாரியன் திருவடியை வாழ்த்தி மா
ணாக்கன் வினவியதை யருளிச் செய்கின்றார்.

கவி வேறு.

வாழியென விதைவனடி தொழு தவருடவமாய்

ஆழியினை யகலுமறி வருளுகென வவளே.

க. து. ஐயனடி தொழு தரும்பவங் கடந்தியான்

உய்யவறிவினை யகவென் றுரைக்கது.

இ-ள். அவன்-அந்தச்சசிவர்ணன் (வாழியென விதைவ
னடி தொழுது) & ஓழி வாழ்கவென்று ஆசாரியர் திருவடி
களில் வணங்கிவின்று (வருபவமாமாழியினையகலும்) வந்
துகொண்டே யிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரியகடவி
னை நீங்கும் (அறிவருளுகென) பேரருளைக்கொடுத்தருள
வேண்டு மையனையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய-எ-று. ()

அ-கை. வணங்கிய மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர் உண
ர்வின் விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்

கவி. பரவறிவு பரவறிவெனவு மிருபரிசாக்

திரவறிவை யறியுமவ சகலவர் தெளிவுறவே.

க. து. உபரறிவு பெற்றிவ் வுலகினை மறந்தோர்

மயலற வுரைப்ப ரறிவினிலே யென்றது.

இ-ள். (பரவறிவு உபரவறிவெனவு மிருபரிசாக்) பரவ
றிவென்றும் உபரவறிவென்றும் இரண்டு விதமாகும்-
அவையில் பரவறிவாவது பரத்தையறிகிறபேரறிவு அப
ரவறிவாவது உலகத்தையறிகிற சிற்றறிவு இவையில் (தி
ரவறிவை யறியுமவ சகலவர்க்கெனவுறவே) நிலைபெற்றபே
ரறிவை யுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப்பிறனிக் கடலைக்கெ

னிவாகக் கடப்பார்களென்றவாறு—(உதாரணம் திருப்பு
கழ்) அறிவையறிவதுபொருளெனவருளிய்பெருமாளே
யென்பதும் இக்கருத்தைப்பற்றியெனவறிக. உக

கவி. அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகிலகலையும்
உபரம்மதை பறவுதவு வதுபரஉணாவே

க-து. கலைகளைச் சிற்றறிவு காட்டுவதென்ப
நிலையினைப்போற்றிவு மேலிக்குமென்றது.

இ-ள். (அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகில கலையும்
உதவுவது) அரியவேதாகம சாஸ்திரபுராண கலைஞான
ங்களை யெல்லாமறிந்து அதிலனுவாதித்துக் கொண்டிரு
க்கச்செய்வது அபரவுணர்வாகியசிற்றறிவு (பரவுமம்மை
பறவுபாமுதவுவது) சீவவறிவைப்பற்றிய அகங்காரத்தை
நீக்கிப் பரத்தேடெடுத்துமொடுக்கத்தைத் தரத்தக்கது
பரவுணர் வாகியபோற்றிவு என்றவாறு—உபரமென்றது
ஒடுக்கம் உதவுவதென்றதையிரண்டிடத்துக்கூட்டுக. ()

அகை. சிற்றறிவினியல்பிதுவென்று மேலருளிச்
செய்தின்று.

கவி. புராணமிதிகாச மெவையின்பொரு ளனைத்தும்
பிராணனறியாதுள விடத்திவை பிதற்றே.

க-து. புராணமுதல்சொல்லும்பொருளெலா முண்மை
தராததைப் பேசுந்தன்மையென் றரைத்தது.

இ-ள். (புராணமிதிகாச மெவையின் பெருளனைத்தும்)
பதினெண் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலானவைகள்
சொல்லின்ற வத்தங்களெல்லாம் (பிராணனறியாதுளவிட
த்து) ஆதம்மையறியாதவிடத்தில் (இவைபிதற்று) மே
ற்கூறிய இந்தச் சாத்திரார்த்தங்கள் விண்பேச்சாகமுடி
யும். எ-று.

மேல் அவதாரிகை இதுவுமது.

கவி. ஆகம விதங்கனறி வார்தள்பரமநியார்
யோகமொ றெஞ்சுமவரே பரமுணர்ந்தோர்.

க-து. கிரிபடர்ப் பிரம முணர்ந்தவரென்றது.

இ-ள். (ஆகம விதங்கனறிவார்தள்பர மநியார்) ஆகம
ங்கள் சொல்லுகின்ற பலபலவிதங்களாவன மந்திராகலை
ந்திராகலைகளைக் கற்றறிவார்தளையன்றி உயிருக்குரிய
நிறைந்த பரத்தை யறிபாதவர்களாம் (யோகமொ றெஞ்சு
மவரேபரமுணர்ந்தோர்) சிவயோக நித்திரை செய்பவர்
களே பரத்தையறிந்துணர்ந்தோர்கள்-எ-று. — ஆகமவித
ங்களென்றமையால் மந்திராகலை தந்திராகலை வருவிக்கப்ப
ட்டது-கட்டமாகச்சுருவிதன் சேர்ந்திருக்கும் களவில்
சுஷுப்திவந்து அறிதூயில் பெறுவின்றனையோகமொடுந
ஞ்சுமவரென்றார்.

௩௨

கவி. இயலறிவதிகையறிவ தினமறிவதுளவாம்
அயலறிவ தறிவதல யறிவறிவதறிவே,

க-து. அன்னியமானதை யறிவதறிவல்
மன்னியவறிவை யறிதலறிவென்றது.

இ-ள். (இயலறிவ திகையறிவதினமறிவதுளவாம்) இ
யற்றமிழ்களை யறிவதுவும் இராகப் பரிணைகளை யறிவ
தும் உண்டாகின்ற நாடகமுதலான இவைபோன்றவைக
ளையறிவதும் (அயலறிவதறிவதலயறிவறிவதறிவே- அறி
விற்கன்னியமானவைகளையறிவதும் அறிவன் துபரம்கி
திய போதறிவை யறிகின்றவறிவே யறிவு என்றவாறு—
(இதற்குக் காரணம் சந்நிதிமுறை) அறிவைவிட ரிவரஸ்ஸ

விடிக் கடலைக்கடப்பார்க னென்றவாறு — தர்க்க சமயம் ஆ
 றுணை-உலகாயதம் பெளத்தம்-சமணம்-மீமாஞ்ச - பா
 ஞ்சராத்ரம்-பட்டா சாரியம்-எனவறிக (பிறக்கடல் கட
 ப்பதற்கு காரணம் (கிருவன் னுலகாயனார் குறள்) பிறவிப்
 பெருங்கடலிந்துவர் நீக்தா-நிறைவனடிசேராதவர்.) என்
 றும்—(அனுபவசாசுவெண்பா) அறிவுமரக்கலத்தி லா
 தேரகணித்தால்-பிறவிக்கடலைப்பிரித்துத் - துறையாம்-
 பிறவா வழிக்குரிய பேரின்பவிட்டில் உறவாகவைக்குமு
 கந்து என்பதனான்காண்க.

அ-தை. இத்தன்மையை புடைய பிறவித் கடலைக்
 கடப்ப தெப்படிவென்று பயந்த சீடனைநோக்கிக்குரு அ
 னுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்திள்ளார்.

சுவி. புணரி கடந்துபோக விரகிவெண்மொழி
 பொழுது புலம்பியாவி புதல்வ னிறமுனம்
 உணர்வெனும் வன்கமேறுமறிஞ ரகஸ்வரென்
 றுரையை வழங்கித் தன வதைபருளவே.

க-து. உயிரிற் முன்பலங்கடப்படு னவென்பவன்
 மயலற வறிவினான் மாற்றலாமென்றது.

இ-ள் (புணரி கடந்து போக விரகிவெண்மொழிபொ
 ழுது இந்த ள்முலகை யாகிய பிறவிக்கடலைக்கடக்கும்உ
 மாயயில்லைவென்ற ஆகிரிபர் சொல்லும்மே ளாதே (புதல்வ
 ன் புலம்பி யாலியிற் முனம்) சசிவர்ண வாரூந்திழைச்
 சிக்கு முன்பே (உணர்வெனும்வன்கமேறு மறிஞரகஸ்வ
 ரெனது அதிலாகிய கப்பலிற்செல்லுஞ்சத்துக்கள் நீ
 குமார்வெனது) உரையைவழங்கி காதுவனகையருள
 வே ஆசாரியரும்வானுயிர்த்தத்தைப் புதட்டிச் சசிவர்ண
 னுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாக்கச்செய்த மாந்திரத்திலென்ற

அ-னை. மேல் ஆசாரியன் திருவடிநையவாழ்த்தினா
னாக்கன் வினவிபடை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி வேறு.

வாழியென வினாவனடிதொழு தவருபவமாய்
ஆழிவினை யகலுமறி வருளுகென வவனே.

க-து. ஐயனடிதொழு கரும்பவங் கடங்கியான்
உய்யவறிவினை யுதவென் னுரைத்தது.

இ-ள். அவன்-அந்தச்சசிவர்ணன் (வாழியெனவினாவ
னடி தொழுது) சீழி வாழ்கவென்று ஆசாரியர்திருவடி
களில் வணங்கிவின்று (வருபவமாமாழியினையகலும்) வந்
துகொண்டே யிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரியகடவி
னைகீங்கும் (அறிவருளுகென) பேரருளைக்கொடுத்தருள்
வேண்டு மென்பனையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய-எ-று.()

அ-னை. வணங்கிய மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர்உண
ர்வின் விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்

கவி. பரவறிவு பரவறிவெனவு மிருபரிசாக்

திரவறிவை யறியுமவ ரகலார் தெளிவுறவே.

க-து. உயரறிவு பெற்றிவ் வுலகினைமறந்தோர்
மயலற வுரைப்ப ரறிவினிலே யென்றது.

இ-ள். (பரவறிவு உயரவறிவெனவு மிருபரிசாக்) பரவ
றிவென்றும் உயரவறிவென்றும் இரண்டு விதமாகும்-
அவைகளில் பரவறிவாவது பரத்தையறிகிறபேரறிவு ஆப
ரவறிவாவது உலகத்தையறிகிறசிற்றறிவு இவையிற் (தி
ரவறிவையறியுமவ ரகலார் தெளிவுறவே)வினைபெற்றபே
ரறிவைபுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப்பிறவிக் கடனைத்தெ

க-து. அறிவையறியு மறிவுரீ குடம்பையும
பறவையும் போலப் பகுத்தறியென்றது.

இ-ள். (என்றுமறுவானிலறிகின்ற பொருள்வேறையா
னால்) எப்பொழுதுந் தன்னறிவினா லறியத்தக்கசீவாத்மா
வுக்கே அறியப்படும் பொருளாகிய பரமாத்மாவேரூபி
ருக்குமானால் (இவ்வானை நானென்னலாமோ) இந்தமா
மஸ பிண்டமானதே அதை நானென்று சுதந்தரித்துச்
சொல்லலாமா செறிகின்ற புள்ளல்லவேகூடு, நெருங்கி
யிருக்கின்ற பகடியாகுமா கூடுகூடாகுமா பகடி (இவ்வ
கையே ஜடமான வுடனின்னின் வேறென்றுதெளிபே(ப
கைக்குக்கூடுசம்பந்தமில்லாததுபோல அசத்தானவுடல்
சத்தானவுனக்கு வேறென்றறிவாய் எ-று.—'இதற்குதா
ரணம்-பிரமகதை) நடுங்கும் வெங்காயவனத் துழல்லோ
ர்க்கு நதியெனுஞானரீரன்றி - இடும்பை தீர்பதுவேறிலே
திருவிகற்பத்தேகமாயிலகுமெஞ்ஞானி - குடம்பைநீத்
தேகும் புள்ளெனச் சூழ்ந்த கொடுஞ்சடம் வேறகாய்நிற்
பார்தொடங்கு வல்வினையெவ் வகையவர்க்கெய்துந்துன்
னாமோமன்னிருள்குடரை-என்பதனாற்காண்க. சச

அ-கை. மேல்பஞ்சபூதத்தின் குணத்தை யருளிக்
கெட்கின்றார், சச

கவி. கிலமாகும் வற்பென்றல்நெகிழ்கின்றனீராம்
நெருப்பா மதிங்கட்ட வெல்லாழு மநிலம்
சலமான புகலாதி வானிந்த வுடலம்
சடமானவைம்பூக வருவங்கடாமே.

க-து. தென்புறு மன்புனறீவளிலா னெனும்
ஐம்பூத மயமாகுமாக்கை யென்றுரைத்தது.

இ-ள். (சடமானவைம்பூக வருவங்களிந்தவுடலம்) அ
த்தாபிப்பஞ்சபூத வழுவங்களுஞ் சேர்ந்தாகியது இந்

தேகம்-அதெப்படியெனில்-வற்பென்றநிலமாகும் உரத்
துத்தரிக்கினறதுபிருதிவி பூகமாகும் (நெகிழ்கின்றனீ
ராம் குளிர்ந்து பதஞ்செய்கின்றது (அப்புபூகமாகும் அ
திற்கட்டநெருப்பாம்) எல்லாஞ்சுட்டொன்று விக்கின்ற
து தேயுபூகமாகும் (சலமானவநிலம்) சலித்துத் திரட்டு
விப்பது வாயுபூகமாகும் எல்லாம் புகலாதியான் எல்லா
ப்பூகங்களும் தங்குமிடத்தில் தங்கியிருக்க இடங்கொடு
க்கு முதன்மையாகிய ஆகாயபூகமாகும்-எ-று.—எனதா
டையென்றசெய்யுட்டொடங்கி நிலமாகும் வற்பென்றசெ
ய்யுளீராக எட்டுச்செய்யுளும் உடலை இழிவுகூழிரீயன்
றென்றுரைத்தது.

சுஎ

அ-னக. மேல்பஞ்சேந்திரியங்களும் நீயல்லவென்
றருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. விழியைப் புமாநெனிலி ரவியாதியாலே
விளக்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே
ஒழியப்படுங் கனை முதனான்கு முன்றன்
உருக்கண்டகண்டனை யொப்பாக வுன்னே.

க து. பொறியைப் புமாநெனிற்பொறியலாமொன்றால்
அறிவிக்கவறிவதாலன்றையென்றது.

இ-ள். (விழியைப்புமாநெனிலி ரவியாதியாலே- விள
க்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே) நேத்திரத்தை ஆ
த்மாவென்று சொல்லலாமென்றால்-இரவி சோமன்-ஆக்
கினி இவைகளாற் பிரகாசிக்கின்றதல்லாற்றனக்கே ஸ்வய
ம் பிரகாசமின்மையால் ஆத்மாவன்று (ஒழியப்படுங்கன்
னமுதனான்கு முன்றனுருக்கண்டகண்டனை யொப்பாக
வுன்னே) விழியைக மற்ற நீங்-செவி-நாசி நா-மெய்-யா
கிய நான்கு முன்னிடத்திருந்து உருவத்தைக் காண்கிற

கண்களேப்போல் ஒவ்வொன் றறிவிக்க அறிகின்ற தல்ல
துதானே யறிந்துகொள்ள மாட்டாததென்று அறிவாய்
-எ-று. — இரவியாதி யென்றமையால் சோமனக்கினியை
வருவிக்கப்பட்டது. இச்செய்யுளால் இந்திரியமைந்தும்நீ
யன்றென் றுரைத்தது. ச-அ

அ-கை. மேல் ஆகாரத்தின் பாகத்தை விரித்தருளி
ச்செய்கின்றார்.

அழலுண்பொருள்களி லுண்பவைமூற் கூறதினமுற்
கூறணியென்பு நடுக்கூறது மச்சைக் கிடமாகும்
எழில்கொண்டகடைக்கூறு துவக்கா யெழுமன்றே
இயனான் மறையத்தங்க ளிசைக்கின்றதுதானே.

க-து. அன்புறுமூரலா லாகியவினிமையாம்
என்புகோறசை நீயன்றென் றுரைத்தது.

இ-ள். (அழலுண்பொருள் களிலுண்பவை முக்கூறு)
அக்கினியினாலே பக்குமாகின்ற அன்னமுதலிய பதார்த்
தங்களைப்புசிக்க அதிசாரமூன்றுகூராகும் (அதினமு
ற்கூறணியென்பு) அந்தமூன்றுகூ றாகியசாரத்தில் முதற்
கூற ஒழுங்குடைய என்புகட்டுரமாகும் (நடுக்கூறதும
ச்சைக்கிடமாகும்) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறுகியசார
த்தில் நடுக்கூறு தசைக்குரமாகும் (எழில்கொண்டக
டைக்கூறு துவக்காயெழுமன்றே) முன்சொல்லிய மூன்
றுகூறுகிய சாரத்தில் கடைக்கூறு அழகுபொருங்க சரு
மமாய் மேலிடுகொன்று இயனான்மறை யங்கங்களிசைக்
கின்றது) இயல்பாய் நான்குவேதத்தின் முடிவுகளுஞ்
சொல்லுகின்றது-எ-று. ச-கூ

அ-கை. மேல் பானம்பண்ணுஞ் சலத்தைவிரித்த
ருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவாரீராம்
உதிராம் நடுவிற்கூறு கடைக்கூறுபிராணன்
எண்ணும்மதி லிருகூறவை நீயாயிடினன்றோ
இறுகின்றபிராணன்னவை நீயாயிசைகுவையே.

க-து. அளிகொணீர் தன்னொலமுந்தித் தடிக்கும்
வளியுநீயனறென மறுத்து முரைத்தது.

இ-ள். (உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவாரீராம்) தாகங்கொள்ளும் உதகம் மூன்றுபங்காய்ப்பிரியும்
அதில் முதற்பாகம் கரிப்பினையுடைய சிறுநீராகும் (உதி
ரங்கடுவிற்கூறு) இரண்டாவதுபாகம் இரத்தமாகும் (க
டைக்கூறுபிராணன்) மூன்றாவதுபாகம் பிராணவாயுவு
கும் (எண்ணுமதில்) மூன்றுகூறுபவலையில் (இருகூ
றவை நீயாயிடினன்றோ) சிறுநீ இரத்தமாகிய இருகூறு
ம் நீயாகுவையால் (இறுகின்றபிராணன்னவைநீயாயிசை
குவையே) அமுந்துதலையுடைய பிராணவாயுவும் நீயாக
வுடன்படலாம்-எ-று. —என்பு தசைதோலால் முடியவு
டல் நீயன்றென்றது. ௭௮

ஆகை. பிராணவாயு நீயன்றென்பதை மேலருளிச்
செய்கின்றார்.

வேறு.

கவி. பிராணனுமன்றுதுஞ்சி னுணர்வின்மையா
லுத்துணரும் புலன்களொழிவால்
பிராணனெதன்னில் மன்னையொழியாது
சேனைநகர்க்கும் வலஞ்செய்பொழுதே.

க-து. ஆயுங்கருவியோ டறிவறுபிராண
வாயுநீயன்றென மாண வுரைத்தது.

இ-ள். (பிராணனெதன்னில்) பிராணவாயுதான் ஆத்
மாவாமென்னில் துஞ்சிலுணர்வின்மையால்) "முத்தியி

ல் அறிவின்றிச்சடமாய்க்கி - ப்பதனாலும் (உணரும்புல
ன்களொழிவால் (ஞானேந்திரியங்களைநீங்கி யிருப்பதனா
லும் (பிராணனுமன்று) பிராணவாயுவும் ஆத்மாவல்ல
ஆஃது (அந்தப்பிராணவாயுவு நனவாதி திரியாந்தம் இய
ங்குவானென்னினில் சேனைசூழ் நகர்வலஞ் செய்பொ
ழுது மனையொழியாது) அரசன்நகர் வலம் வரும்போ
ழ்து அவனை நீங்காமல்சேனைகள் சூழ்ந்து வருதல்போ
ல் கருவிகரணங்கள் சூழ்ந்துநிற்கஜாக்ர ஸ்பந்தசமுத்
திகளில் ஆத்மாசஞ்சரிக்கிற காலத்தில் இந் ஆத்மாவை
அந்தவாய்வுநீங்காமல் துரியம்வரைக்கும்இருக்கும்-எ-று.

அ-கை. சுழுத்தியில் பிராணவாயு இயங்குதற்குக்
காரணம் அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. கரணமொடுங்கவாயுநிகழ்தவன்கொலென்னி

லுடல்காவலாகு மிலதேதல்

மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடார்முன்

வளைவாலின் ஞானிகொளுமே.

க-து. கருவிகளெடுங்கக் காலியங்க விழில்

எரியிடுவாரென் றியங்கிய தென்றது.

இ-ள். (கரணமொடுங்க வாயுநிகழ்வென்கொலென்னி
ல்) கருவிகரணங்களெல்லாம் ஆடங்கிநிற்கப்பட்ட சுழு
த்தியில் பிராணவாயுமாத்நிரம் உசவாஸ நிகவாசமாய்ந
டந்துகொண்டிருக்கின்றது என்னெனில் (உடல்காவலா
கும்) சுழுத்தியில் தேகத்திற்குக்காவலாகவிருக்கும் (இ
லதேதல்) அப்படி உசவாசநிசவ சமாகக் காத்துக்கொள்
ளாமல் நீங்கியிருக்குமானால் (மரணமடைந்ததென்று த
மர்சுட்டிடார்முன்) இறந்துபோய்விட்டதென்று உரியசு
ற்றத்தார் தகனம்பண்ணுவதற்குமுன்னமே (வளைவாலி

ன் ஞாஸிகொஞ்ஞமே) வளைந்த வாவினையுடையநாய்கள் ஆ
காமாகக்கொள்ளுமன்ற உடலைக்காத் திருக்கின்றது.
எ-று.

ருஉ

அ-கை. மேல்பிராணவாயு நீயன்றென் றுரைத்தரு
ள அந்தக் காணமோ நானென்ற மாணாக்கனோக்கி அ
ந்தக்காரணமும் நீயன்றென்றனுளிச் செய்கிறார்.

கவி. இனமுறவென்ன வுள்ளகரணத்தி லொன்றி
தெனலாலி தென்னுதெனதால்
மனமுன மன்னமென்றவதனாலுமல்ல
மதியல்ல வந்தவகையே.

க-து. கனமிக்குமந்தக்கரணத்திலாகும்
மனம்புத்தியன்று நீயென் றறிவித்தது.

இ ள். (மனம்) மனமானது (இனமுற மென்னவுள் க
ரணத்தி லொன்றி தெனலால்) தத்துவங்களுக்கினமாகிய
உறவென்று சொல்லவிருக்கின்ற அந்தக்கரணத்தி லொ
ன்றாகியது இந்த மனமென்பதனாலேயும் (இனதென்னு
தெனலால்) இந்த தேகாதிபிரவஞ்சத்தை என்னுதென்
பதனாலேயும் (முனமனமென்றவதனாலும்) முன்பேஅன்
னத்தின் பாகமென்று சென்னதினாலும் (அல்ல) நீயல்
ல ஆகில் புத்திகாணென்று சொல்லுவாயானால் (மதியல்
ல அந்தவகையே அதுபோலவே புத்தியுநீயல்ல-எ-று.

கவி. இடர்புளதா நீலையற்றறிவற்
றெண்ணுங்கரணங் களிலாயெவரும்
ஆடரும்பிறவிக் கடியென்றுவரு
மகங்காரமுநீயல வென்றறியேன்.

க-து. அகங்காழதான வறிவிலாத் துற்குண
அகங்காரமு நீயன்றென்றறந்தது.

இ ள். (அகங்காரமூரீயல்) அகங்காரமூரீயன்று என்
னதென்றால் இடரின்புளதாய்) துன்பத்தையேயின்பமா
கவுடையதாய் (நிலையற்று) நிலைபெற்ற குணமிலாததாய்
அறிவற்று) அறிவிலாததாய் (எண்ணுங்காரணங்களிலா
ய் எண்ணப்பட்ட காரண நான்குள் இதுவுமொன்றாகி எ
வரும்) யாவரும் (அடரும்பிறவிக்கடியென்று வருமென்ற
றியே) நெருங்கவந்து சனிக்குஞ்சனனத்திற்கு ஆகிநா
னென்றுவருகின்ற தென்றறியாய்-எ-று. (ருச)

கவி. ஐயப்படலோர் பொருணிச்சயமாய்
அறியப்படல் யானெனதென்றும் தம்
செய்யப்படல் செய்வது சிந்தனையாம்
சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே.

க-து. மித்தைதைய யானென தென்ற விகாரமாம்
சித்தமுமன்றெனத் தெளியவுரைத்தது.

இ-ள். (ஓர்பொருணிச்சயமாயறியப்படலையப்படல்) ஓ
ருபதார்த்தத்தை மெய்யெனவறிதலும் அதில்சந்தேகப்ப
தேதலும் (யானெனதென்று மதஞ்செய்யப்படல்) யானெ
ன்றும் என்னதென்றும் எவற்றிலுஞ் செருக்கையுண்டா
க்குதலும் (செய்வது சிந்தனையாம்) இவைகளைச்செய்வி
க்குஞ் சிந்தனையாகிய சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே)
சித்தமானது நீயல்லவென்று அறிவாய்-எ-று. (ருரு)

அ-கை. பஞ்சபூதவிகாரமாகிய தேகமுதல் சித்தப
ரிமந்தமும் நீயல்லவென்றவர் நின்னதன்றென்பதையுமே
லருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. முன்னாகவுடம்பது சித்தமதேமுடிவாக
மொழிந்த பொருட்டிரடான்

நின்னாகிலநீ யறியும்பொருளாய்
நிகழ்கின்றதஞ் லெனநின்மலனே.

க-து. தனுகாதி சகலமுமேர்ந்து
நினைவல்லறிவது நினதலவென்றது.

இ-ள். (உடம்பதுமுன்னாக சித்தமதேமுடிவாக) உட
லினைக் குறித்துச் சொன்னஎனதாடைபொன்பூவென்ற
செய்யுள்முதலாக சித்தத்தைக்குறித்து முடிவிலேசொன்
னஐயப்படவென்ற செய்யுளீருகபதினாறு செய்யுளிநா
லேயும் (மொழிந்தபொருட்டிரடான்) சொல்லிக்கொண்
டுவந்த அர்த்த சமுகங்களெல்லாம் (நீயறியும் பொருளா
ய்நிகழ்கின்றதனால்) உன்னாலேயறியப்பட்டபதார்த்தமா
ய் விளங்குகையினாலே (நின்னாகிலவெனநின்மலன்) அறி
வுமயமாய் விளங்குகின்ற ஆத்மாவாகிய வுன்னதல்ல வெ
ன்றார் மலரகிகரானநந்திபராயணமுனிவர்-எ-று. நுக

அ-கை. தனுகரணாதிக ணீயுமன்று நின்னதுமன்
றென்ற ஆசாரியரைகோக்கி மாணாக்கன்விண்ணப்பஞ்செ
ய்வதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

உ-வி. உன்னாலறியப்படும்யாவையுமுன்
னுயிரன்றெனவே திணையொக்குமெனச்
கென்னாலறியா தொழியும்பொருளோ
யானாகுவதென்றன நென்றலுமே.

க-து. நீயறியும்பொரு ணீயலவென்றனை
நாயேகொத்தது நானொன்றது.

இ-ள். (உன்னாலறியப்படும் யாவையும் முன்னுயிரன்
றெனவேதினை) உன்னாலே பகுத்தறியப்பட்டவையாவும்
உன்னுயிரல்லவென்று தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தருளினீர்
(எனக்கொக்கும்) அவைஅடியேனுக்குச் சமாதானமாக

விருக்கின்றது ஆனால் என்னாலரிய தொழியும்பொருளோ
யனாகுவதென்றனன் என்னாலே யரிதற்கரிதாதியபொரு
ளோ (நானாகின்றதென்றனன் என்றலுமே) ! இப்படிசொ
ல்லவே மாணாக்களைநோக்கிமேலருளிச்செய்கின்றார்-எ-று

ஆ-கை. காரியகாரண மிததன்மையுடைய தென்ப
தை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஆரியப்பொருள்காரணமாகுகுரித்
தரியும்பொருள் காரியமாமூலகில்
நெரியாற்றிகழ் நான்மறையந்தமெலாம்
நீயன்றெனவேவாது நிரந்தரமே.

க-து. காரியமன்றுகீ காரணமாமென
ஆரியன்மகிழ்வே டடிமைக்குரைத்து

இ-ள். (உலகிற்குரித்தரியப்பொருள் காரணமாகை)
உலகத்தினிடத்திலே ஒரு சுட்டுதலினால் ஆரிவதற்குஆ
ரிதாகிய பொருளானது காரணமாகுகுதல்-ஆவையெவை
யெனில் மூலகாரணமானபிரமம் (உலகிற்குரித்தரியும்
பொருள்காரியமாம்) உலகத்தினிடத்திலே மதித்தரிக்கின்ற
பொருளானது காரியமாகுகுதல்ஆவையெவை யெனில் தே
காதிப்ரவஞ்சம் ஆகையால்(நெரியாற்றிகழ் நான்மறையுந்
தமெலாநிரந்தரநீயன்றெனவேவாது) நன்மார்க்கத்தாற் பிர
காசம் பொருத்தியநான்குவேதத்தின் முடிவுகளெல்லாம்
எப்போழ்ந்துத்தேகாதிப்ர வஞ்சமான காரியமாகுதலேநீய
ன்றென்றுசொல்லுகின்றது-எ-று—உலகுருரித்த என்
பதைஇரண்டிடத்துங்கூட்டுக. ச.அ

ஆ-கை. பிரமசைதன்னியத்தைக் கட்புலனா லரிய
த்தக்கதன்றென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. அறியும்பொருளன் றறியாப்பொருளன்
 றறிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்
 பொறியின்வழிநின் றறியும்பொருளோ
 போதக்கண்விழித் தறியும்பொருளே.

க-து. ஊனநோக்கத்தி லுணர்ந்தறியாப்பொருள்
 ஞானநோக்கத்தி ல் நாடுவதென்றது.

இ-ள். (நீயென்றும் அறிவாகிய வப்பொருடான்) நீயெ
 ன்றுசொல்லப்பட்ட அறிவாகிய அந்தப் பொருளானது—
 (பொறியின்வழி நின்றறியும் பொருளோ அறியும்பொருள
 ன்று) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறியின்வழியாக நின்றறிகி
 ன்றபொருளா-அறிகின்றபொருளல்ல (போதக்கண்விழித்
 தறியாப்பொருளன்றறியும்பொருள்) ஞானக்கண்ணைவிழி
 த்தறியாதபொருளல்ல அறிகின்றபொருள்-எ-று—| இதற்
 குப்பிரமாணம்- திருமந்திரம்) முகத்துக் கண்கொண்டுபா
 ர்க்கின்றமூடர்காள்- அகத்துக்கண்கொண்டு பார்ப்பதே
 யானந்தம் மகட்குத்தாயாந் மனாளேனா டாடிய சுகத்தை
 ச்சொல்லென்றும் சொல்லுமாடு மந்தனை என்பதனும்
 காண்க.

ருக

ஆ-கை. ஞானக்கண்ணாலறியும்பொருள் யாதென்
 றுமானாக்கன் வினவவாக்கியார்த்தத்தைக் குறிப்பா யரு
 ளிச் செய்கின்றார்.

கவி. வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொல்லும்
 வினையாவையு மன்றொருவேறுமிலாப்
 போதப்பொரு டந்தமறைக்கணியாம்
 புனிதப்பொரு டத்வமசிப்பொருளே.

க-து. அத்தைவதசாம வாணமுடிவாந்
 சத்தநற்றத்வமசிப் பொருளென்றது

இ-ள். (வேதப்பொருடானிது) வேதஞ்சொல்லப்பட்ட
 ட அர்த்தமெல்லாமிது ! (வேறுசொலும் வினையாவையும
 ன்று) இதையன்றி வேற்றுமையாகச் சொல்லப்பட்ட கரு
 த்துகளெல்லாமன்று (ஒருவேறுமிலாப்போதப்பொருட
 ந்த மறைக்கணியாம்) ஒன்றேனும்போதமில்லாத அபே
 தஞானார்த்தத்தைத் தரப்பட்டசாமவேதத்திற்கு ஆபர
 ணம்போன்ற (புனிதப்பொருட்த்வமசிப்பொருளே) சுத்
 தார்த்தமான தத்வமசியென்னுமகாவாக்கியார்த்தம்-எ-று.
 வேதப் பொருடந்தமறைக்காணியா மென்றமையால் சா
 மவேதமென்றுபொருட்படுத்த லாயிற்று. சுய

அ-கை. திரிபதார்த்ததையும் விகசிதமாக விரித்தரு
 ளிச்செய்கின்றார்.

கவி. நிமலமாம்பர மதுவெனும்பொரு
 ணீயெனும்பொருள் சீவனே
 மலமான விண்டயிக்கிய
 மசிபதப்பொருளாவதே.

க-து. தம்பகந்தொம்பதந் தானது நீயெனும்
 இம்பரில்சிபதமேகமென் றுரைத்தது.

இ-ள். (அதுவெனும்பொருணிமலமாம்பரம்) அதுவெ
 ன்னும் அர்த்தமானது மல தீதமான பிரமம் அதுதத்பத
 ம் (நீயெனும்பொருள் சீவன்) நீயென்னும் அர்த்தமானது
 சீவன் இதுத்வம்பதம் அசிபதப்பொருளாவது (அரலமா
 ன விண்டயிக்கியம்) அசிபதப்பொருள் அர்த்தமா
 னது மலரகிதமாகிய சீவேஸ்வராளிரண்டும் ஏகமா
 கின்றது இது அசிபதம் எ-று— அது நீயாமென்ப
 தற்குதாரணம்) (ஒழிவிலொடுக்கம்) உனையுணர்த்தி
 ப்பாச முதநியுடையோன் - றனையுணர்த்தில் நீயே
 தலமாம் - கனலை - வி ற கி ட ம ர க் க ர ணி ல த ன்

வெம்மையை வேருக்க - ஆறியகிலாப்போலது நீயாள்
ன்பதனாற்காண்க

சக

அ-கை ஆசாரியரை மாணாக்கன்வணங்கிசேவனும்பி
ரமமும்எப்படி அயிச்சிடங் கூடுமென்றுவினாவுகின்றதை
அருளிச்செய்கின்றார்

கவி அருமையாகிய பிரமமுன்னிலை
யாகுமாருயிர் பின்னிலை
இருமையாகு மிரண்டயிக்கிய
மெய்துமாதெவ னென்னவே.

க - து. பிரமமுன்னிடம் பின்னிடமாருயிர்
இருபதமொன்று வதெப்படியென்றது

இ-ள். (அருமையாகியபிரமமுன்னிலை யாகும்) பெரு
மையினையுள்ள பிரமம்முதன்மையான இடமாபிருக்கின்
றது (ஆருயிர் பின்னிலை பலரிடத்தும் விடுகியா யிருக்கி
ன்றசேவன் கடையாகிய பின்னிடமா யிருக்கின்றது) இரு
மையாகுமிரண்டயிக்கி. மெய்துமாதெவனென்னவே ஆ
ம்மை யிம்மையாகிய இரண்டிடத்திலுமிருக்கின்ற பெரு
மைசிறுமைபொருந்தியபரமாத்மா சீவாத்மா வென்னும்
இரண்டு இரண்ட தப் பொருந்தும்வகை யெப்படியென்
றுமாணாக்கன்கேட்க ஆசாரியர்விடையருள ஆரம்பித்தா
வென்றவாறு.

அ-கை. சீவேஸ்வரா னாக்கு உபாதிசுளாஸ்பேதமெ
ன்று மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி உபாதிசுளாஸ்வருபேதமேயிவர்
பேதமொன்றுமுயிர்க்குறுங்
கபாதிசுளாஸ்பேதா னிகைக்குள
காரணாதிசுளாயமே.

க - து. சாரியவுடலுயிர்க் கணைதுபோலவே
காரணவுடலுள விசற்குமென்றது

இ-ள். (உபாதிபாஸ்வரூபேதமேயிவர் பேதம்) ஜீவேஸ்
வரானுக்கு உபாதிபினாலே வரப்பட்ட பேதமேயன்றி இ
வர்கள் பேதமன்று. அகெப்படியெனில் (ஒன்று முயிர்க்கு
றுங்கபாதிபா முடல்போல்) ஓராதாரத்தைப்பற்றிநிற்கு
ம ஆத்மாவுக்குப் பொருந்திய கபமாதிபாகச் சொல்லப்ப
ட்ட உடலைப்போல (இதைக்குள காரணாதி காரணங்கள்) ஈ
ஸ்வரணுக்கும் உண்டு காரணமாகிய உடல் எ-று. சிவனு
க்கு உபாதிபாகிய உடலெவைமெனில் தேகம்- இந்திரிய
ம்-மனம்புந்தி-அகங்காரம்-சித்தம்-பிராணவாயு - ஆகிய
வேழில்- தேகமாவது ஞானேந்திரியமான ஸ்ரோத்ராதி
டு இவற்றின் விஷயமான சப்தாதி-டு-ஆகிய இவைதேக
ம்-க-இந்திரியமாவது-கன்மேந்திரியமான வாக்காதி-டு-இ
வற்றின் விஷயமான வசனாதி-டு-ஆகிய இவை மிந்திரியம் க
அந்தக்கரணம்-ச-பிராணவாயு -க-ஆக-எ-ம் சீவோபாதி
ஏழெனவறிக—கபம்-பித்தம்-வாதம் - இந்நோய்க்குரிய
தேகமாகையால் கபாதிபா முடலென்றார்.

அ-கை. மேல் ஈஸ்வரோபதியை அருளிச்செய்து
ஞர்,

கவி ஈசன்முற்றறிவாற்றியாபி
எனைக்குமேது வியம்புமா
காசகன்னிநுபாதிபாவனை
காரணாதிக ளாவதே

க - து. ஆதி ஈசனிற்பாவனமீதகா
வேதியபரணுக்குபாதியேழுரைத்தது,

இ-ள். (காரணாதிகளாவது ஈஸ்வரனுக்குரிய காரண
வுபாதிகள் ஏழாவன - ஸர்வவ்யத்வம் - ஸர்வகாரணத்
வம் ஸர்வாந்தரியாமிக்வம் - ஸர்வேஸ்வரத்வம் ஸர்வசி
ருஷ் டத்வம்-ஸர்வஸ்திதித்வம்-ஸர்வஸம் ஹாரத்வம் ஆ

கியவேழில் ஈசன் ஸர்வவ்யன்-அதாவது இந்திரியங்களெ
ல்லாம் ஒன்றறிந்த கொன்றறியாத படியினாலும் தான் சர்
வத்தையும் அறிகையினாலேயும் சர்வவ்யனென்ற துமுற்ற
றிவான் சர்வகாரணன் அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம்
ழிந்தும் தானழியாம னிற்கையினால் சர்வகாரண னென்
றது (வியாபி சர்வாந்திரியாமி அதாவது இந்திரியங்களுக்
கெல்லாம் உள்ளீடா நின்றறிகையினால் சர்வாந்திரியாமி
யென்றது (எவைக்குமேது) ஸர்வேஸ்வரன் அதாவது
இந்திரியங்களுக்கெல்லாமேலாய்வின்று விளங்குகையின
ல் சர்வேஸ்வரனென்றது (இயம்புமாகாசகன்) சர்வசிருஷ்
டி அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் தன்னுக்குள்ளே கோ
ன்றுகையினால் சர்வசிருஷ்டியென்றது (நிருபாதி) சர்வஸ்
திதி அதாவது இந்திரியங்களை யெல்லாந்தானே இரட்சி
க்கையினாலே சர்வஸ்திதியென்றது (பாவனை சர்வஸம்ஹா
ரன் அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் தன்னுக்குள்ளே அ
டங்குகையினால் சர்வசம்ஹாரனென்றது என்றவாறு.

அ-கை மேஸ் அசுத்த சுத்தங்களை உரைக்கின்றோ
மென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி நீதியா லிருபா திநீக்கிடி ல்
நீயெனச் சொல் பதத்தினும்
ஆகியாகியதத்பதத்தும்
அசுத்தசுத்த முரைத்துமே,

க.து. ஏழைபுநீக்கிடி னியல்கத்தாகத்தமும்
காழ்வுப ரிரண்டி னுஞ்சாற்றதுமென்றது.

இ-ள், (நீதியா லிருபா திநீக்கிடி நீயெனச் சொல் பதத்
தினும் மரியாதமாக இரண்டுபா தினையும் நீக்கினால் தவம்
பதார்த்தமாகிய நீயெனநிதி னிடத்தும் (ஆகியாகியதத்

ப்தத்து மசுத்தசுத்த முனாத்துமே முகன்மையாகின்ற
தத்பதார்த்தமான ஆதுவென்ற ஈஸ்வரனிடத்தும்இருக்
கின்ற ஆசுத்தத்தையுஞ் சுத்தத் தையுஞ் சொல்லுகின்
ளோம்-எ-று. சுரு

ஆ-கை மேல்ஜீவஆசுத்த சுத்தங்களை ஆருளிச்செய்
கின்றார்.

கவி, ஆகமுன்றிகழேழுநாளைநெனல்
த்வம்பதத்தி லசுத்தமே
சோகநின்றிய சான்றுநாளைநெனல்
த்வம்பதப்பொருள்சுத்தமே.

க - து. காஷிப்படாது நானென்றசுத்தமும்
சாஷியேசுத்தந் தானுயிர்க்கென்றது.

இ ள், (ஆகமுன்றிகழேழுநாளைநெனல் த்வம்பதத்தில
சுத்தமே) முன்றெறியச்சொன்ன தேக முதலிய வுபாதி
யேழையுநாளைநென்று அபிமானிக்கிருத்தல்த்வம்பதமா
னசீவனுக்கு ஆசுத்தம் சோகநின்றியசான்று நாளைநெனல்
த்வம்பதப்பொருள்சுத்தமே) முன்சொன்னதேக முதலி
யவுபாதிகோழையும் நீங்கி ஆந்தமயக்கமில்லாமல்நாம்சர்
ஷியென்றுகாணல் த்வம்பதார்த்தம் கிய நீயென்ற சீவ
னுக்குசுத்தம்-எ-று. சுசு

ஆ-கை. மேல்ஈஸ்வர சுத்தாசுத்தங்களை ஆருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி. ஆகிலகாரண மேழுநாளைநெனல்
தத்பதத்தி லசுத்தமே
சகலகாரண சான்றுநாளைநெனல்
தத்பதப்பொருள் சுத்தமே.

க - து காரணங்காளை லீசர்க்குசுத்தமும்
ஆரணங்கரியே சுத்தமென்றதைந்தது,

இ-ன். (அகிலகாரணமேழும் நானெனபதத் பதத்திலு
சுத்தமே எல்லாவுலகத்திற்குங் காரணமாகின்ற ஏழுபா
தியையுந் தானாய்க்கொண்டிருந்த காலந்தத்பதப்பொரு
ளாகின்ற ஈஸ்வரனுக்கு அசுத்தமாகின்றதுசகல காரண
சான்றுநானெனல் தத்பதப்பொருள்சுத்தமே) ஏழுபாதி
யையுந் தங்கி எல்லாக் காரணத்திற்குஞ் சாக்ஷிதானாயிருந்
தகாலந் தத்பதப்பொருளான ஈஸ்வரனுக்கு அசுத்தமாகின்
றது-எ-று.

சுஎ

அ-கை மேல்அவலிபதார்த்தமிஃதென அருளிச்செ
ய்கின்றார்.

கவி. செறிந்தகாரண காரியங்கள்
சிதைந்துமேலுறுசித்ததாய்
அறிந்தவாதனை தானுமற்றது
அசிபதப்பொருளாவதே

க - து இதுவதுவுபாதிபற்றேகமேநாமெனும்
அதைமறந்ததுவே அவலிபதமென்றது

இ-ள், (செறிந்தகாரணகாரியங்கள்) சிதைந்துமேலுறு
சித்ததாய்நெருங்கிய காரணஉபாதி காரியஉபாதிகள் கழி
ந்துமுடிவிற்பொருந்திய சித்தேகநாமென்று (அறிந்தவாத
னை தானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே) அறிகின்சீவ
அறிவான தானுமில்லாமல் அதுவாகின்றதே அசிபதத்தி
ற்கார்த்தமாகின்றது.

சுஅ

அ-கை, மேல்முக்கிய ஸக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி, அசுத்தமாகிய திருபதத்தினு
முக்கியப் பொருளாவதே
விசந்தமான திலக்கியப்பொரு
ளென்று சொல்லுவர்விமலரோ,

க - து, அசுத்தமற்றிருக்கின் முக்யமிரண்டினும்
அசுத்தமுற்றிருப்ப திலக்கியமென்றது,

இ-ள். (அசுத்தமாகியதிரு பதத்தினுமுக்கியப் பொரு ளாவதே) அசுத்தமாகின்றது தத்பதம்-த்வம்பதம் இவ்வி ரண்டினு மிருந்தபோது முக்கியப்பொருளென்றும்) விசு த்தமான திலக்கியப் பொருளென்று சொல்லுவர் விமல (ஓ) சுத்தமாகின்றது தத்பதம்த்வம்பதம் இவ்வி ரண்டி னுமிருந்தபோது ஸ்ஹியப்பொருளென்று சொல்லுவார் மலாதீதராகிய பெரியோர்கள்-எ-று.—இதன்றூற் பரிய ம் - ஜீவேஸ்வரஸ்வரூபம்- உபாதியுடன் சம்பந்தித்துநி ன்றபோது முக்கியமென்றும் உபாதியைப் பிரிந்தபோது ஸ்ஹியமென்று- உபாதியை நானென்றபோது அசுத்த மென்றும் உபாதிக்குச் ஸ்ஹியானபோது சுத்தமென்றும் சொல்லியதாம்.

கூகூ

அ-கை, மேல்முக்கிய ஸ்ஹியார்த்தங்களை அருளிச் செய்கின்றார்.

கவி, முரண்டசீவ பரங்கடம்முடன்
முக்கியப் பொருளாவதே
இரண்டிவ்வேற்று சிற்சொரூப
மிலக்கியப் பொருளாவதே.

க-து, இரண்டிலோடு மிருப்பது முக்கியம்
இரண்டிலுற்ற திலக்கியமென்றது,

இ-ள், முரண்டசீவ பரங்கடம்முடன் முக்கியப் பொ ருளாவதே) சீவபரங்கள் மாறுபாடாகின்ற காரியகாரண உடலில் சம்பந்தித்துநின்றபோது முக்கியப் பொருளெ ன்றும் இரண்டிவ்வேற்று சிற்சொரூபமிலக்கியப் பொரு ளாவதே) இவ்வி ரண்டுபாதியையுடனீங்கிச் ஸ்ஹியாய் நின் றபோது ஸ்ஹியப்பொருளென்றுஞ் சொல்லப் படுகின்ற து என்றவாறு,

எய

அ-கை-மேல் உபாதித்வய மும்நீக்கில் ஏகஸ்து
வாமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- ஊக்கியப்பா சீவர்தங்க
ளுடம்பிரண்டு மிலக்கண
வாக்கியப்படி நீக்கினாலொரு
வஸ்துவே பரவஸ்துவே,

க - து இலக்கணத்தாலுட லீரண்டையுநீக்கிழன்
துலக்கமாம் வஸ்துசொருபமென்றென்றது

இ-ள் ஊக்கியப்பாசீவர்தங்களுடம் பிரண்டும்உயர்ச்
சினையுடைய பரத்தினதுஉடலும் தாழ்வையுடையசீவ
னதுஉடலும் ஆகிய லீரண்டையும் (இலக்கணவாக்கிய
ப்படி நீக்கினால்) வேதன்சொல்லிய இலக்கணக்கணவாக்
கியப் பிரகாரம் விலக்கிப் பார்த்தால் (ஒருவஸ்துவே பர
வஸ்துவே) இரண்டற்ற ஒருவஸ்து வாகியபிரமமாய்-எ-
று—உயர்ச்சி மென்றமையால் தாழ்வு வருவிக்கப்பட்ட
து.

எக

அ-கை- முன்சொன்ன இலக்கண மித்தனை யென்
பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி- ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததும்
உபயமும்மென வுணர்வுளோர்
தேரிலக்கணை திரிவிதத்தில்
இசைப்பார்மற்ற தியம்புவார்.

க-து- விட்டதும் விடாததுமிரண்டு முரைத்து மேல்
விட்டுவிடாததும் விளம்புவோமென்றது,

இ-ள்- (ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாதது முபயமும்மெ
ன) அஃகை ஆராய்ந்தறியுமிடத்து விட்டலக் கணை விடா
தலக்கணை விட்டுவிடாத லக்கணை யென்றும் (உணர்வு
ளோர் தேரிலக்கணை திரிவிதத்திலிசைப்பார்) அறிவுடை
யோர் ல் வேதங்களை ஆராய்ந்து அறிவுள்ள எகாந்நவந

கூடிய முன்றுவிதமாகச் சொல்லுவார்கள் (மற்றதீயம்புவா
ம் அதுகளைச் சொல்லுகின்றோம்-எ-று ௭௨

அ-கை முன்சொன்ன லக்ஷணைமுன்றினுள்விட்ட
லக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- மஞ்சுகூப்பிடுதென்றல் போலவும்
வடபகீரதி யுள்ளதே
விஞ்சுகோஷமதென்றல் போலவும்
விட்டலக்கணையாக தே.

க - து கங்கையுமஞ்சமுங் கழறுமோவதுபோல்
அங்கமுனக்குவேருமெனவுரைத்தது.

இ-ள் - (மஞ்சுகூப்பிடு தென்றல் போலவும்) கட்டிலா
னது கூப்பிடுதென்றொருவன் சொல்லும் அர்த்தம்போ
லவும் (வடபகீரதியுள்ளதே விஞ்சுகோஷமதென்றல் போ
லவும்) வடகங்கைக்கணுள்ளது இடைச்சேரியென்றொரு
வன் சொல்லும் அர்த்தம் போலவும் (விட்டலக்கணையாக
திது- எ-று - [இதன்றற்பரியம்] கட்டில்கூப்பிட்டகெ
ன்றும் கங்கைக்கணியைச் சேரியுள்ளதென்றும் ஒருவன்
சொல்லுமிடத்து - மஞ்சமானது மாம்மாமானது கூப்பி
டுமோ - மஞ்சத்திலொருவனிருந்து கூப்பிட்டானென்று
கொள்ளவேண்டிற்று - கங்கையானது - ஜலம் - ஜலத்தி
லே இடைச்சேரி இருக்கமாட்டாது கங்கைக்கரையிலே
இடைச்சேரியிருக்கின்ற தென்று கொள்ளவேண்டிற்று -
இப்படிப்போலஸப்த உபாதிக்குஞ்சீவன் சாக்ஷியாயிரு
க்கின்றாரென்று கண்டறிவதாம் இது சமசர்க்கவாக்கியமாக
கிய விட்டலக்ஷணையாம். ௭௩

அ-கை - மேல்விடாத லக்ஷணையை அருளிச்செய்கி
ன்றார்.

கவி. செவலைசிந்தது வெள்ளைபோயின
தென்றுசெப்புக் கல்போலவே
உவலையின் றி விடா கலக்கலோ
என்றுநீ கொள் கருத்திலே

க - து நிறமொன்றைப்பற்றி நிற்கின்ற வாழெனப்
பாணுக்குவேறன் துயிரெனவுரைக்கது.

இ-ள்-(செவலைசிந்தது வெள்ளைபோயின தென்றுசெ
ப்புக் கல் போலவே ஒருசிலப்புக் குதிரையும் வெள்ளைப்
பசுவையுங் கண்டாயே வென்பார்க்குசிவப்புநிற்கின்றது
வெள்ளை போகின்றதென்று சொல்லுகல்போலவு) உவ
லையின் றிவிடா கலக்கலோவென்புற்றுநீ கொள்கருத்திலேமன
திற்றுன்பயின்றி விடா கலக்கலோ காட்டிற்றென்றுநின் க
ருத்திற்கொள் ளுவாய்எ-று—(இதன்றும் பரியம்) சிவப்பு
க்குதிரையும்வெள்ளைப்பசுவையுங் கண்டாயேவென்பார்
க்குசிவப்பு நிற்கின்றதுவெள்ளைபோகின்றதென்னுமிடத்
துசிவப்பானவர்க்கனியேநில்லாது வெள்ளையானவர்க்க
னியேபோகாது சிவபசுவையுந் குதிரைநிற்கின்ற
தென்றும் வெள்ளையையுந் பசுவோகின்றதென்று
ந்கொள்ள வேண்டிற்று - இப்படியாகச் வாய்தவாதிஉ
பாதிபுடையவனே போலவுகற் குச் சுகழியாயிருக்கின்ற
ன் பரனென்று கண்டுகொள்கஇ-ற்கு விசிஷ்டவாக்கியம்
ஸாணஸ்திஷ்ட-திசுலே உமாவதி என்னுமவிடா கலக்கல
லோயாம்.

ஆ-கா- மேல்விட்டு விடாத வசத்தையையுருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி மேலும்விட்டுவிடா கலக்கலோ
மேல்மையாதெனிக் கெதவந்

தேவதக்கனெனும் பொருட்படி
சிந்தைசெய்திடுதீரவே

க - து அவனேயிவனெனும்புத்தவழியே
இகனீயதுவெனுமியல்பையரைத்தத,

இ-ள்-(மேவும்விட்டுவிடாதலக்கணைமெய்ம்மையாதெ
னில்)சம்பந்தம்விட்டுவிடாதலக்கணையினதுஉண்மை
யாதென்றால்(இத்தவத்கனெனும்பொருட்படிசிந்தைசெ
ய்திடுதீரவே)இந்தவிடத்திற் றண்டது அந்தேவதத்த
னென்ற அர்த்தப்படி சிந்திக்குல் சந்தேகந்தீர்த்துபோகி
ன்றது எ-து—(இதன்றும்பரியம்)முன்சொல்லியஸம்ஸ
ர்த்தவாக்கியமும்விசிஷ்டவாக்கியமுஞ் சொல்லப்பட்ட
உபாதிதீர்த்து லக்ஷிபமாகேனமென்கிறவாஸநாதோஷமா
கியகுற்றம் அகண்டவாக்கியத்தினாலேநீக்கிவகம்பண்ண
ப்படும் - அகண்டவாக்கியமாவது - ஸையத்தேவதத்தன்
என்றது ஒருதேவதத்தானாகியபுருஷனுடன்நாம்சிலகால
ங்கூடியிருந்தேநாம்சிறிதுநாளுக்குப்பின்புபிரிந்துபோயி
லுன்அநேகநாளுக்குப்பின்புமதுரையில் இராஜாவாக
க்கண்டோம்பின்புபிரிந்து போயினோம்சிலநாளுக்குப்பி
ன்புசிதம்பரத்தில் சந்தியாசிபா யிருக்கக்கண்டோம்அப்
பொழுதுஇவன் அந்ததேவதத்தேனுமென்றுசந்தேகிக்கை
யில்அவன்முகத்திலே மறுவுண்டேயென்று பார்க்கும்
போதுஅடையாளமிருக்கையால்அவனேயிவனென்று
சொல்லப்பட்டது அப்போதுஅவனை இரண்டிடமுமி
ரண்டுகாலமும் விட்டன அவ்வாற்திடுப்போகவிட்டாமனி
ன்றவன்ஒருதேவதத்தன்மாத்திரம் அவனைபோல்கவாமப
தமாகியஜீவீவாபாதிக்கும் கதமாகமாகியபாஷாதிக்கு
சாக்ஷியாய்வின்றவன் ஒருவனே இப்படியிரண்டுபாதி
ம்போகஇரண்டிடத்துமின்ற ஜீவீவீனபரன்பரணீ

வென்னு ஏகமாகக்காண்பது விட்டுவிடாதலக்கணைய
மென்றதாம்

எ

அ-கை-மேல்விட்டுவிடாதலக்கணையின்படி நீகெ
ள்ளவேண்டிய தென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி-விட்டலக்கணைதனையும்விட்டு
விடாதலக்கணை தனையும்நீ
விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணை
யாவ்விளங்கு விளங்குவே

க-து முன்னிலக்கணைமுழுதையுநீக்கி
பின்னொரு விலக்கணை யருந்தமாகென்றது

இ-ள்(விட்டலக்கணைதனையும்விட்டு)கட்டில் கூப்பிடு
மோதுதிலொருவிடனிருந்துகூப்பிடுகின்றனென்றும்
நகைசத்திக்குமாகக்கரைபிலிருக்கும்இடைச்சேரி
சந்த மென்றறிவதுபோலும்எழுபாதிக்குஞ் சாஷியாய்
நந்தான்ஜீவென்றறியச்செய்த(விட்டலக்கணையும்விட்
டுவிடாதலக்கணையும்விட்டு)சிவப்புநிற்கின்றதுவெள்ளை
போகின்றதென்னில் சடமானநிறம்ஒநிமா நிற்குமாகுதி
நையப் பசுவம்பற்றிநிற்குமோடுமென்றறிவது போ
லும்எழுபாதிக்குஞ் சாஷியாயிறந்துபாமென்றறிவித்த
விடாதலக்கணையும்விட்டுவிடாதலக்கணையாவ்விளங்குவே
விளங்குமாணக்கணைநீமுன் சொல்லியஇரண்டிலக்கணை
யின்பயனையும் விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணையினாலேபிர
காசமாகத்தெளிவாய்-எ-து--(இதன்றற்பரிபம்) தேவத
த்தானவன்இரண்டிடமும்இரண்டிகரலமும் நீக்கிப்பா
ர்க்கில்ஒருதேவதத்தனையனதுபோலகாரியஉபாதினையு

மகாரணஉபாதிசையபும் நீக்கிப்பார்க்கின்பரிபூரணமாய்வி
ளங்குவினறபரமேநீயென்றறிவித்ததாம் என

கவி- மோதுமேவியதேயம்விட்டொரு
புருடனைக்கொளுமாறுபோல்
ஒதுமீருடல் கண்டுவிட்டதன்
உண்மைகாண வுணர்ந்திடே

க - து காலதேயம்விட்டவன்றனைக்காண்டல்போல்
துலம்விட்டுண்மைமையத்தொகுந்தறியென்றது

இ-ள், போதுமேவிய தேயம்விட்டொரு புருடனைக்
கொளுமாறுபோல்) அந்தக்காலம்இந்தக்காலம்மென்று
சொல்லுங்காலத்தையும்-அந்ததேயம்இந்ததேயமென்று
சொல்லுந்தேயத்தையும் - நீக்கிவிட்டுஒருதேவத்தனாகி
யபுருடனை அவன்கானிவனென்று அறிந்துகொள்ளாமல
னாகசோல(ஒதுமீருடல்கண்டுவிட்டதனுண்மைகாண வு
ணர்ந்திடே முன்சொன்னகாரியகாரணஉடல் இரண்டை
யும்நயென்று அறிந்துநீக்கிஇரண்டிடத்துமிருந்ததுஒன்
துதானென்று அதுனுண்மைமையக்கண்டறிந்துகொள்ள

அ - கை- மேல் உபாதிக்களை நீக்கி சாக்ஷியைக்கண்
டுகொளென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. புரியாவுயிர் காரியமாமுடலும்
பிரமத்துறு காரணமாமுடலும்
கரியாகிய வாதனையுந்தவிரக்
காட்டுப்படி கண்டுகொள்கண் ணுறவே

க - து ஈசனுயிருடலிரண்டையநீத்துநீ
மாசறுசாக்ஷியின் வழிகாணென்றது

இ-ள்(உயிர் புரியாக் காரியமாமுடலும்)சுவனை விட்டுப்
பிரியாதகாரிய வுபாதியென்னுந் தேகமும்(பிரமத்
துறுகாரணமாமுடலும்) பிரமத்தைப்பெயர்

ருந்தியகாரணவுபாதி யென்னுந் தேகமும் (கரியாகிய வர
தனையுந் தவிரக்காட்டும்படி) சாட்சியாகிய வாசனாவுபா
தியுநீங்கநாங்காண்பித்தபடியே (சுண்டிகொள்கண்ணு
றவே) அறிவினிடமாகப் பொருந்தக்கண்டுகொள்-எ-று

அ-கை. அந்தக்காரணங்க ளிருந்தாலும் நீங்கினாலு
ம் சைதன்னியத்தை யறியக்கூடா தென்பதைமேலருளி
ச்செய்கின்றார்,

கவி. கரணத்திரணிற் பினுமப்பொருளைக்
காணக்கிடையாதவை கையறவே
மரணப்படி னும் மதுகண்டுகொளும்
வழியில்லையெனும் படிநீமதியே.

க - து. கரணங்கணிற் பினும் காண்பகரிதவை
மரணங்களாயினும் வழியில்லை யென்றது.

இ-ள், (கரணத்திரணிற் பினு மப்பொருளைக்காணக்கி
டையாது) அந்தக்கரணக் கூட்டங்கள்மது தெவ்வாங்
கெடாமனிற்கினும் அந்தப்பிரமத்தைக்காண்பது அரிது
அவைகையறவே மரணப்படி னும் மதுகண்டு கொளும்
வழியில்லை) ஆவ்வந்தக்காரணங்கள் இறப்பினும் பிரமத்
தைக்கண்டுகொள்வதற்கு மார்க்கமில்லை) எனும்படி நீம
தியேளன்றபிரகாரத்தை யுனதுவிவேகத்தினாலே அறிந்
துகொள்வாய் என்றவாறு — இகன்றற்பரியம் அந்தக்
கரணமானது ஆதிக்கன் சந்திதியில் வைத்ததீபம் பேர்
ல தெவ்வாங்கெட்டி னுந்தால் சைதன்னியத்தைப் பொரு
ந்தலாமென்றது ஆதிக்கனைப்போல அறிவுதீபம் போல
அந்தக்கரணமெனவறிக.

எக

அ-கை. அங் ஸ் கரணத்திரணத்தில் அந்தக்கரணாதிகள்
ளியாபிக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. எந்தக்கரணங் களுமேவல்லு
இதில்வாதனையாம் விஷயங்களோடே
அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்களு
அவைமாய்தல் சுஷுப்தி யவத்தையதே

க - து. நனவுங்கனவு நடட்டியசுஷுப்தியும்
இனயிதுவென்ன விணங்கவுணர்த்தது.

இ-ள். (எந்தக்கரணங்களுமேவல்லு) எல்லாத்தத்தன
வங்களுத்தனது செய்கைகளைச் செலுத்துமிடஞ்சாக்கிர
ம்(இதில்வாதனையாம் விஷயங்களோடே அந்தக்கரணங்
கள்பொருந்தல்களு) சாக்கிரத்திலின்ற தத்துவங்களில்
வாதனைக்குரியவாக்காதி களுடனே அந்தக்கரணம் பொ
ருத்தித்திற்கின்றது ஸ்வப்நம் (அவைமாய்தல் சுஷுப்திய
வஸ்தையதே) ஸ்வப்நத்தில் நின்ற தத்துவங்களு மிறந்து
நிற்கின்றதே சுஷுப்தியென்றவாறு. — (இதன்றற்பரிய
ம்) அவஸ்காத்திரயத்திலுட்போக்குவரத்தாய் வியாபிக
திருக்கும அறிவென்றதாம். அம

அ-கக. நனவிற சுஷுப்தியுநின்சைதன்னியம்பிர
காசிகடுமென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்

வேறு-கவி

வினவிற்பரந்தை யறிவுறுதற்கவைத்தபுலன் வி
னேமாறியே-நனவிற்கழுப்தி நிலைவரினப்பொருட்டிசமு
ந்நலமாகவே,

க - து சாக்கிரந்தனிலறி தூக்கம்வந்துற்றிடி
நீக்கமில்லாப்பர நிலைவருமென்றது

இ-ள், (பரந்தையறிவுறுதற்கு வினவில் அவத்தையுல
ன்வினேமாதியே) பிரமத்தை அறிவுபொருந்துதற்கு எவ்
விதமென்று நீக்கட்கில் அவத்தையுலங்களிலின்ற அறிவு அ
வ்வவ்வத்தையுல மயமாயிற்றுமச்செய்கைகளைக்கி(கன

விங்கமுப்தி நிலைவரினப்பொருட்டி கழு நலமாகவே) ஜா
க்சிரத்தில் கஷ்டத்தினைச் செய்கவருமாகித் அந்தபிரம
சைகன்னியமன்மை பெறப்பிரகாசிக்கும்-எ-து. அந்

அ.கை. சீவத்தன்மை இதுவென்று ம்நஸ்வரத்தன்
பையிதுவென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்

கவி. துவிதத்தவத்தை கனையறிவுற்ற வற்றரிசுநீ
லைசீவனை இவிதத்திலப்புருடனனவுற்றவத் துரிய
நிலையேசனை.

க - து. சீவவறியினேத் திருப்பிப்பிரம

பாவனை யநிந்துயிப்பண்பென்றுரைத்தது

இ.ள். (துவிதத்தவத்தை கனையறிவுற்று இரண்டேவித
அவத்தைகளைப்பொருள்க அறிந்து (அவற்றுரியநிலை) அ
னவருக்குரிக்காகிய நிலைகளைப்பெற்றிருந்த) அப்பருட
ன்சீவனை) அந்தப்புருஷாகிய ஜீவன்றானே (இவிதத்
தில்) இந்தவகையில கண்டகாட்சியைநீக்கி கனவுற்றவ
த்துரியநிலையேசனை) கனவில் அந்தத்துரிய அறிவு பொரு
ந்துமாகில் நிலைபெற்ற நஸ்வரத்தன்மையாம்-எ-து. அந்

அ.கை. மகாவாகியார்த்தத்தை மேலருளிச் செய்
கின்றார்.

கவி. அதிலக்கரிப்பரமதுரியப் பொருட்டுரிய மது
வாகையே புகலுற்றதத்வமஸி யெனுமுப்பதத்தின்
மும. பொருளாவதே

க - து. முப்பகமுடிவின் முகற்பொருளாமது
செப்பியகரியாஞ்சகத்திற்கென்

இ.ள். (அதிலக்கரி) ஐந்திற்குச் சாட்சியாகவிருக்கின்ற
பிரமமு (பரமதுரியப்பொருள்) அதிரகசியார்த்தமான ஜீ
வசாட்சியாகியவன் ஸ்ரீமது (துரியமதுவாகையே ஏகமா

னபிரமமாருகையே (புகலுற்ற)வேகமுடிவாகிய மகாவர
 க்கிபஞ்சொல்லுகின்ற தத்வபசியென்னும்)தத்பதம்-தவ
 ம்பதம் அசிபதம்என்னும்(மும்பதத்தின் முடிபொருளா
 வதே) மூன்றுபதத்தினுமுடிவினின்ற பதத்தினுமேகமா
 கியஅர்த்தம்-எ-று,—என்னவேசீவேஸ்வர வாச்சியநீங்
 கிகூடஸ்தபிரமமாருகவென்பார் மூப்பதத்தின்முடிபொ
 ருளாவதென்றார்— (இதற்குக் காரணம் சொரூபானந்தர்
 அன்னைப்பத்து) தத்பதந்தொம்பதந் தாமாய வப்பகம்-
 இப்பதமானவ ரன்னேயென்னும் இப்பதமாயவியல்பை
 யிதுவென்று செப்பமுடியுமோ வன்னேயென்னும்-என்
 பதனாழ்காண்க

அரு

அ-கை. மேல்வேதாந்தஉபதேசஞ்செய்த ஆசாரி
 யனாமாணாக்கன்வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்வ
 தை அருளிச்செய்கின்றார்

உவி. நிமலப்பொருட்சுருதிநெறியிற்பெறக்கருணை-
 நிதிசூறவே அமலப்பொருட்பொறுதலருமைத்தெ
 னக்கழறியடிவீழவே

க-து. சுருதிநெறியெறச் சொற்குருபதத்தினில்
 ஆரியமென்றவனு மனைந்துதொழுதது

இ-ள் (நிமலப்பொருள்)சுத்தார்த்தமாகிய பிரமத்தை
 சுருதிநெறியிற்பெற வேகஞ்சொல்லியமார்க்கப்படிபெற்
 றுக்கொள்ள (கருணைநீதிசூறவே கிருபாநிதியாகிய ஆசா
 ரியர் அருளிச்செய்யவே (அமலப்பொருட்பெறுதல்) சுத்
 தார்த்தமானபிரமத்தை அடியேன்பெற்றுக் கொள்வது
 (அருமைத்தெனக்கழறியடிவீழவே) ஆரியதன்மை பெ
 ன்றவிண்ணப்பஞ்செய்து ஆசாரியர் திருவடிகளில் மா
 ணாக்கன்வீழ்ந்துமேசவிக்க-எ-று

அச

அ-கை, சேவித்துநிற்கு மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர்
உளங்களிகூர்ந்து பிரமோபதேசஞ்செய்யும் பொருட்டு
ஈர்ணாபிஷேகஞ்செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்,

கவி- தமரக்கலைக்களவு தெரிவற்ற தற்பொருளதனை யீ
குவான்- அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு செய்தபி
ஷேகமே

க-து. தற்பொருளருள்குரு சசிவர்ணனுக்கு
நற்பதப்புனலபி ஷேகமுடிவின்றது.

இ-ள். தமரக்கலைக்களவு தெரிவங்களுக்கப்பட்டகலை
ஞானங்களினு ளளவிட்டதிகற்கரிய (தற்பொருளதனை யீ
குவான்) அதுவென்னுமர்த்தமான வதனை அளித்தருளு
மபொருட்டு (அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு) தே
வர்களுக்கும் அளவிடற்கரியமகிமைதங்கிய பாதோதக
த்தினாலே செய்துஅபிஷேகமேசேஷனுக்கு அபிஷேகஞ்
செய்தருளி-எ-று- அரு

அ-கை. ஆசாரியர்தனது சேஷமளித்து மாணாக்க
னுடற்பகைநீக்கியதை மேலருளிச் செய்கின்றார்-

கவி. பவளத்தில்வைத்தமுதினின் மிச்சிளிட்டினிய ப
ரிவேரமாதவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டுடற்பகைகட
லேசாயவே

க-து- வெண்பொடியளித்தவன் வினைகணீங்கியபின்
உண்டதன்சேட முதவியதுரைத்தது.

இ-ள். (உடற்பகைகடலேசாய) உடற்பகைகளும் உயி
ர்ப்பகைகளும் உட்பகைகளும்நலையெடாமல்நீங்கும்பொ
ருட்டு (மாதவளப்பொடிக் கவசமெனவிட்டு) பெருமை
யுந்துல்லியமுமுள்ள விபூதியினாலேகவசந்தரித்ததுபோ
லநாகல்முடிற் தேகத்திற்றரித்து (பவளத்தில்வைத்தமு
தினினினிய) தமது அதரத்தில்வைத்த அமுதினு மினி

னபிரமமாகுனையே (புகலுற்ற)வேதமுடிவாகிய மகாவா
 க்கியஞ்சொல்லுகின்ற தத்வபசியென்னும்)தத்பதம்-தவ
 ம்பதம் அசிபதம்என்னும்(மும்பதத்தின்-முடிபொருளா
 வதே) மூன்றுபதத்தினுமுடிவீனின்ற பதத்தினாலேகமா
 கியஅர்த்தம்-எ-று, —என்னவேசீவேஸ்வர வாச்சியநீக்
 கிகூடஸ்தபிரமமாகுகலென்பார் முப்பதத்தின்முடிபொ
 ருளாவதென்றார்— (இதற்கு காரணம் சொரூபானந்தர்
 அன்னைப்பத்து) தத்பதந்தொம்பதந் தாமாய வப்பகம்-
 இப்பதமானவ ரன்னேயென்னும் இப்பதமாயவியல்பை
 யிதுவென்று செப்பமுடியுமோ வன்னேயென்னும்-என்
 பதனாற்காண்க

அந்

அ-கை. மேல்வேதாந்தஉபதேசஞ்செய்த ஆசாரி
 யனாமாணாக்கன்வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்வ
 தை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. நிமலப்பொருட்கருதிநெறியித்பெறக்கருணை-
 நிதிசூறவே ஆமலப்பொருட்பொறுதலருமைத்தெ
 னக்கழறியடிவீழவே

க-து. கருதிநெறியெறச் சொற்குருபதத்தினில்
 ஆரியதென்றவனு மனைந்துதொழுதது

இ ள் (நிமலப்பொருள்)சுத்கார்த்தமாகிய பிரமத்தை
 கருதிநெறியித்பெற வேகஞ்சொல்லியமார்க்கப்படிபெற்
 றுக்கொள்ள (கருணைநீதிசூறவே கிருபாநீதியாகிய ஆசா
 ரியர் அருளிச்செய்யவே (ஆமலப்பொருட்பெறுதல்) சுத
 தார்த்தமானபிரமத்தை அடியேன்பெற்றுக் கொள்வது
 (அருமைத்தெனக்கழறியடிவீழவே) ஆரியதன்மை யெ
 னதுவிண்ணப்பஞ்செய்து ஆசாரியர் திருவடிகளில் மா
 ணாக்கன்விழுந்துச்செவிக்க-எ-று

அசு

அ-கை, சேவித்துநிற்கு மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர்
உளங்களிகூர்ந்து பிரமோபதேசஞ்செய்யும் பொருட்டு
பூர்ணபிஷேகஞ்செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்,

கவி- தமரக்கலைக்களவுதெரிவற்ற தற்பொருளதனை யீ
குவான்- ஆமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு செய்தபி
ஷேகமே

க-து. தற்பொருளருள்குந் சசிவர்ணனுக்கு
நற்பதப்புனலபி ஷேகமுநவின்றது.

இ-ள். தமரக்கலைக்களவு தெரிவங்கலூலிக்கப்பட்டகலை
ஞானங்களினு லளவிட்டதிகற்கரிய (தற்பொருளதனை யீ
குவான்) அதுவென்னுமர்த்தமான வதனை அளித்தருளு
மபொருட்டு (ஆமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு) தே
வர்களுக்கும் அளவிடற்கரியமகிமைதங்கிய பாதோதக
த்தினாலே செய்துஅபிஷேகமேசீஷனுக்கு அபிஷேகஞ்
செய்தருளி-எ-று- அரு

அ-கை. ஆசாரியர்தனது சேஷமளித்து மாணாக்க
னுடற்பகைநீக்கியதை மேலருளிச் செய்கின்றார்-

கவி. பவளத்திலவைத்தமுதினின் மிச்சிஸிட்டுனிய ப
ரிவோடுமாதவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டுடற்பகைகட
லேசாயவே

க-து. வெண்பொடியளித்தவன் வினைகணீங்கியபின்
உண்டதன்சேட முதவியதுரைத்தது.

இ-ள். (உடற்பகைகடலேசாய) உடற்பகைகளுந் உயி
ர்ப்பகைகளும்உட்பகைகளும்நலையெடாமல்நீங்கும்பொ
ருட்டு (மாதவளப்பொடிக் கவசமெனவிட்டு) பெருமை
யுந்துல்லியமுமுள்ள விபூதியினாலேகவசந்தரித்ததுபோ
லதுகல்முடிற் மேகத்திற்றரித்து(பவளத்திலவைத்தமு
தினினினிய) தமதுஅதரத்திலவைத்த அமுதினு மிலி

காதிப(மிச்சிஸ்பரிவேரோதிபிட்டு) தமதுபரிகலசேஷத்தை
அன்புடனளித்தருளி-எ-று. உடற்பனைகளாவன-அனல்
சீதம்-ஆசனி புனல்-வாதம்-விஷம்-ஆயுதம்- மருந்து பசி
தாகம்-பிணி முனிவருமை, உயிர்ப்பனைகளாவன- காம
ம்குரோதம்-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம் - பயம்-
வெகுளி-உவமை-நினைப்பு-மறப்பு-உட்பனைகளாவன- உ
றக்கம்-நோய்-மரணம்-இவைகளெனவறிக. உடற்பனைக
ளென்றதனால் உயிர்ப்பனைக உட்பனைகவருவிக்கப்பட்டது

ஆ-கை. மாணாக்கனுடல் பொருளாவி மூன்றையும்
கையேற்று தீனசூதசெய்வதை மேகருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. உதகத்துடற்பொரு ளோடுயிர்க்கைக்கொடுச்சி
மிசையொருபோதோடே-பதகத்தலத்தைவிட விருகை
த்தலத்தொழி ருபதமேவவே.

க - து. உடல்பொருளாவி யுதகமோட்கடின்
திடபதந்தலையிற் கைதீக்கைமெய்தென்றது

இ-ள்(உதகத்துடற் பொரு ளோடுயிர்க்கைக் கொடுமோ
ணாக்கனாகிய சசிவர்ணன் உதகசகிதமாயுடல் பொருளா
விமூன்றனையும் தத்தஞ்செய்யஅதை ஆசாரியர்கைக்கொ
ண்டு(உச்சிமிசையொரு போதோடே-பதகைத்தலத்தை
விட)உத்தமங்கத்தின்மீது ஒருபுஷ்பசகிதமாய் அழகு
தையமான தமதுகைத்தலத்தை வைத்து 'அந்ததீனசூ
தசெய்ய(இருகைத்தலத்தோழி ருபதமேவ) சீஷன் தனது
ருகைகளினாலும் ஆசாரியர் இருதிருவடினையும் பொருந்
தப்பிடித்துக்கொள்ளவே-எ-று-—உடல்பொருளாவி மூ
ன்றனையும் தத்தங்கொடுத்தலாவது-உடலைத்தன்னுதென்

தோந்தபிமானித்தலின் நி யிருத்தல்-பொருள்களின் மே
லபற்றுதலின் நி யிருத்தல்-ஆவி-சிவமன்றிகேருஞ்சுறை
ச்சுட்டுதலின் நி யிருத்தலாம் — (அதற்குப் பிரமாணம்-பி
ரமகைத உயர்ந்தமெய்ஞ்ஞான சீட்டையாலனைத்தும் உ
ணர்ந்த மேலோர்க்குளமகிழ் வியந்துடலாவி பொருளை
யுட்சமர்ப்பித்தினை பிலாப்பிரமவானந்தம் - தடக்கினை
ருடலபி மானத்தைநீக்கித் தனத்தின்மேல பற்றுதலின்
தச் - சுயபிரகாசச்சிவமலநொன்றைச் சுட்டிடாநவர்ப
தத்துதிப்பாடி - என்பதனாற்காண்க - அள

அ-கை- ஞானநேத்திரத்தைகயருளி பிரமாதபலமு
றையென்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி - ஒழியப்புலக்கணுபரிடகப்பொருட்டே
ரியவுளஞானமாம்- விழியக்கொடுத்தமோ
ழியெனமுப்பதப் பொருளுடவெளியாகவே

க - து. ஊனக்கணன்றென் றுளக்கண்ணளித்தபின்
ஞானப்பொருளறு பலமுனாயென்றது.

இ-ள். (புலக்கணுழியவுளஞானமாம் விழியக்கொ
டுத்து) புலன்களிலொன்றாகிய விழியாற் பார்க்கின்றதை
யொழித்து உள்ளேபிரகாசத்தறியும பேரறிவாகிய ஞா
னநேத்திரத்தைக் கொடுத்தருளி (உபரிடதப் பொருட்
பெரிய முப்பதப்பொருளும் வெளியாகமொழியெனவே
உபரிஷத்து அர்த்தந்தெரியும்படிக்கு திரிபநார்த்தமும்
பிரகாசமாகச் சொல்லென்று கேட்கவே-எ-று—அங்ங
னமாகாரிய ரூபகேசித்தனம், இங்ஙனமானாக்க னேற்று
க்கொண்டதும், சம்பிரதாயமெனவறிக அப

அ-கை- மானாக்கன் அஃஸ்தாத்தரிசனஞ் செய்து
ஆனுபலமுனாக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி-நனைவத் துவக்கிமுடி துரியத்தைமுற்ற
விதைநவில்நீதியே - மனவர்க்கமற்றவது பவ
முற்றிசிற்கனவின் வழியோ துவான்

க - து கண்டல்காணாதவை காணாமடங்கியே
கண்டவதுபவங் கழறுவனென்றது

இ-ள் (நனைவத் துவக்கித் துரியத்தைமுடிமுற்ற)சாக்
கிராவஸ்தை முதலாகத்தொடங்கிதுரியமுடிவாச முழு
தையும்(இதைநவில்நீதியே) ஆசாரியரதுக்கிரகஞ் செய்
தருளிய நாயப்படிக்கே (மனவர்க்கமற்ற) மனம்புத்திஅ
கங்காரசித்தங்களும் தனதுசெய்கையற்ற (அதுபவ முற்
றி) அனுபவமுதிர்ந்து (சிற்கனவின்வழியோ துவான்)அ
றிவுசித்திசையிற் கண்டகாட்சிக்ளச் சொல்லத் தொடங்
கினான்-எ-று.

ஆ-கை- சாக்கிரதரிசனத்தை மேலுரைக்கின்றார்

கவி-புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களும்நந்தக்கரணம்
யாவையும் வழங்கிடானவெனக்கண்டேன்

க-து. புகலுமீரோமுமே யோகம்பொருந்திடம்
சகமுகநனவெனத் தானறிந்துரைத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களும் நிறைவுகொ
ண்டிராநின்ற புறக்கருவிகளாகிய சத்தாதினையந்தும் வச
னாதினையந்தும் அந்தக்கரணம் யாவையும் வழங்கிட நன
வெனக்கண்டேன்) மனநிகாங்குஞ்சுடி உலாவுகின்றவி
டத்தைச்சாக்கிரமென்றுகண்டறிந்தேன்-எ-று—யாவை
யுமென்றபையால் புரணவாயுவையும் அபிமானிவிஸ்வ
னென்றுங்கூட்டிக்கொள்க(இசற்குதாரணம்)உற்றநிவே
ழவுளவிருளகன்றதுபோல்- உகயம்வங்கெழ வடுவொளி
யகன்றனவால்- நற்றுடலுபிர்ப்பொருளப்புடன்கலர்ந்து

நாண்மலர்த்தாளினை நாயினேற்கருளிச் சந்தெனவிசுவ
சக்கிரகரணங்கள் சதுர்த்தேச செலவுகள் கலப்பழிப்
பொன்றிற் பெற்றுதரிகைமுகர் பகமெனவருளப் பரிபூர
ணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதனாகாணக ()

அ-கை. மேல்ஸ்வபந்தரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. புரணமாகியபுறம்புள புலங்கெடவந்தக்
கரணம்யாவையுமழங்கிடங் கணவெனக்கண்டேன்

க - து. நாலுடனுநனவிநிநுத்திடக்
காலுதுகரணமார் கணவையுரைத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புளபுலங்கெட கிடைவுகை
ண்டிதாவின்ற புறக்கருவிசப்தாதிமனாதிடந்தூர்க்குத்த
க்கரணம்யாவையுமழங்கிடங்கணவெனக்கண்டேன்) ம
னம்புத்தி அகங்காரம்சித்தகிங்கானகுழுலாவுகின்ற இட
த்தைஸ்வபந்தமென்று கண்டறிந்தேன். எ-து — (உ.க.ர
ணம்அண்டருப்பரமொழுவறிவசுன்றதுபோல்- ஆகவனெ
ழவுமேதிபகன்றனவால்- எனடினசமேதாநுத்திரித்தேனே
மறியாகே-எய்த்கெனையாண்டுதை சசுனென மதினேக
ணகெகாங்கணவையிவ் கணமெனவிநுத்திக்- காமியதா
மதுட்கரணங்களுடனே- பணிகெகலந்தவர்பதமென ஒரு
ளப்பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே. ச.க

அ-கை. மேல்கழுத்தி கரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. புரணமாகியதிசையினு

வெணுமபடிவருதி

கரணம்யாவையுமறிந்துள

கழுத்தியுங்கண்டேன்.

க-து. மழுக்கலாய் மனாதிமாய்த்துதிடந்திடம்

கழுத்தியாமையுஞ்சபாவெனதுரைத்தது.

இ ள் (உரணமாயிடுகின்ற சிறு நெணுப்படி) அலரித்தி
 உரணமாயிடுகின்ற சிறு நெணுப்படிக்கு மனதிகர
 ணர்யாணையுமிறந்தாள கமுத்தியுக்கண்டேன்) மனமாயி
 யாகிய உரணங்கள் யாவையும்கொண்டதும் ஆலிவிலினை
 பேரலுள்ள கமுத்தியையுக்கரித்தேகன்-எ-து — ஆவ்பத்
 தம்முடைய பிரதிபலிப்பை உரணமேகா-முத்தியும்கொண்ட
 கொள்க - வாடவித்தானது உரணமேகா-முத்தியும்கொண்ட
 ணங்களை யுக்கண்டுகண்டதும் உரணமேகா-முத்தியும்கொண்ட
 க்கின்றன அஆவ்பத்தம் மனக்காண்க (உரணமேகா-முத்தியும்கொண்ட
 ணையும்கொண்டதும் உரணமேகா-முத்தியும்கொண்ட மென்ற
 ருள்புரிய - அக்கமது நவம உரணமேகா-முத்தியும்கொண்ட அது நிக
 முத்தியவ்வியத்தமாயிடுகின்ற உத்தமவுருத்திர பதமுத்தியு
 ம்கொண்ட உரணமேகா-முத்தியும்கொண்ட சகலசகலனை பத்தியு
 பிராஞ்ஞ நெனவருள்புரிபுரணமேகா-முத்தியும்கொண்ட
 ளுரணமேகா-முத்தியும்கொண்ட

கூஉ.

ஆ-கை. மேல்தரியதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்

கவி. எஞ்சலின்றுயெனக்காணமு
 மிறந்திருண்டிருந்த
 துஞ்சலங்குணர்பேரதமரக்
 துரியமுங்கண்டேன்.

க-து. குறியாம்முன்னையுங் குறிக்கிறிஞ்சித்தம்
 ஆறியாதறினே துரியமென்றது.

இ ள். (எஞ்சலின்றுயெனக்காணமு) குறைவிலிவாக
 எல்லாத்தத்துவமும் இறந்திருண்டிருந்தது உஞ்சலம் இறந்
 து இருண்டமயமாயிடுகின்றபெற்றிருக்கின்ற (அங்குணர்பேர
 தமாய் துரியமுங்கண்டேன்) ஆவ்பிடக்கிலிநின்ற அ
 லாகிய துரியமுக்கரித்தேகன்-எ-து — கணவிலுக் கணவிலு
 லுஞ்சமுத்தியு இறந்தியும் ஆறியாகியகாட்சிபேரதுரி

யமென்பார் உணர்போதமாந்துரியமென்றார் (அதற்குக் காரணம் - தத்வராமசுவாதிகள்பாம்பாட்டி மனமுதலான காரணமெல்லாமாயவருள் செய்தாரானையானோ-நனவிலுள் களவிலுஞ்சமுத்தியிலுஞ் நானேதானே நென்றாடாய் பாம்பே-என்பதனாற்காரணம்).
கூட

ஆ-ளக- மேல்பரசாக்கிரதரிசனத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. துரியமாகியபோதமோர்

துளக்கமற்றனைத் துள

கரியதாயிருந்திடம்பர

நனவெனக்கண்டேன்

க-து. காட்சியாங்காரணகாரியமெவைக்கும்

சாட்சிவைக்கிடம்பர சாக்கிரமென்றது

இ-ள். (துரியமாகியபோதம்) காரியவுபாதியாகியதுலாளுட்கமகாரண தேகத்திரயமும் நனவுகனவுகமுப்தி ஆவஸ் திரையமும்-விச்வ-தை-த-பிராஞ்ய-அபிமானி-திரையமும் ஆகிய இவைகளைச் சங்கசர்க்கவாக்கியத்தால்வேறுசெய்து மெல்சேடித்து நின்ற அறிவு' ஓர் துளக்க மற்றனைத்தும்) ஓரகைசவுமின்றி முன் சொல்லிய வனைத்திற்கும் (கரியதாயிருந்திடம்பர நனவெனக்கண்டேன்) சாட்சியாக இருந்த இடத்தைப் பரசாக்கிரமாக தரிசித்தேன் -எ-று. (உகாரணம்) விரிவுறுகாரிய வுபாதி களெல்லாம்- வேறு செய்தறிவி ராட்புருடனை யெனவும்- கரியதுவாக நின்றனனவைமுழுதும்-கழன்றன சங்கசர்க்கவாக்கிய மதனால்-துரியமதனை யறிதொம்பதமகேசர்-சொல்லுமுற்பூணசேத நிமிஷென்னைப் பரநனவிற காமணியெனவருளப்- பரிபூரணனை பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதனாற்காரணம்.

சகிவரீணபோதம்.

ஆ-கை. மேல்பரஸ்வந்ததை யுரைக்கின்றார்.

கவி. புணர்ந்தவிச்சகத்தே தார்த்துணர்
போதமாந்தனையே
உணர்ந்தமற்றதுபரகன
வெனுமடி யுணர்ந்தேன்

க-து- பரநனவதனீற் பருத்திணர்தனையும்
திரமுறுவதுபர கனவென்றுரைத்தது

இ-ள், புணர்ந்தவிச்சகத்தே தார்த்து சூழ்ந்திரா நின்றந
னளில்காட்சியை ஆராய்ந்து (உணர்போதமாந்தனையே)
ஆறிகின்ற ஆறிவாகிய உன்னையே (உணர்ந்தமற்றதுபரகன
வெனுமடியுணர்ந்தேன்) ஆறிவுற்றிருந்ததைப் பரகன
வாகத்தரிசித்தேன்-எ-று—(உதாரணம்) காலமுஞ் சூ
ருஞ் சூனமுஞ் சூபமும் - கண்டனென்னிலிராசசமாயை
மேலொக்கீழ்பக்கம் விரவியபின் முன்விரிவுறு மவைப
வமாயினவெல்லாம் சாலவுமிரணிய கர்ப்பமுறிதுதான் -
சகாசிவகாலபரன்கனவிதுவே- பாலுயர் காண வுபாதி
யென்றருளப்-பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே.

ஆ-கை. மேல்பரசமூப்தியையுரைக்கின்றார்.

கவி, சான்றுசாக்கியமிறந்திடந்
தானிருந்தமையும்
கோன்றிடாவிடம்பரசமுத்தி
யகனத்துணிந்தேன்.

க-து. சாக்கிரமூசலாய்த்தண்ணுணர்வினையும்
கோக்கிடாதகலம்பரசமுத்தியாமென்றது

இ-ள், (சான்று) யாவவக்குமேலாகச்சேஷித்து நீ
ன்ற சாட்சியும் (சாக்கியம்) அஞ்ஞானங்களைக் கடந்
துநின்றசாக்கியமும் (இறந்திடம்) அந்தமித்து உபச
பலமாயிவ தானிருந்தமையும் தானிருந்ததையும்

நீடாவிடம் பாசமுத்தீயதெனத் துணிக் தேன்) அநி
யாத இடத்தைப் பாசமுத்தீயாக நரிசித்தேன்-எ-து.
(இதன்பதசாரம்) தானேதானு யசன்டபரிபூரணமாங்
சமஸ்தமு முணர்வுற்று எவற்றிற்கும்பொதுவாகவிரு
ப்பதென்பார் சான்றென்றும் பூருவசஞ்சிதந்தேனைய
விஷயந்திரிய ரூபமா யாகாமிய நீங்கிவேருமென்றவா
தனையான அஞ்ஞானமுங் கடந்த உணர்வென்பார் சா
க்கியமென்றும் சிதாபாசத்தாவம் அத்தயித்து கடந்த
சைதன்னியமும் பிரமசைதன்னியமும் ஏகமானதென்
பார் இறந்திடமென்றும் பெத்தத்திசையிற் சிற்றுண
ர்வு முத்தீத்திசையில் பேற்றிவுமாகியதென்பார் - தா
னிநுந்தமையுந் தோன்றிடாவிடமென்றும் இரண்டாம்
பாமென்பார் - பாசமுத்தியென்றுங்குறிஞர். (இதம்
குக்காரணம்) நோக்கிமுன்வினையற நுகர்வுறுவிடை
ய நோக்குமிந்தியங்கனின் போக்கறுத்தகத்தே தாக்
கியவாதனை தன்னையுந்தவிர்த்துத்-தமத்தீனைக் கடத்து
ணர் சாக்கியதாக்கி-சாக்கியசான்றுமத் தமிழ்த்து நின்
றெருளிநுந் தற்சுருபமுமுப சமித்துனிவென்றத்-துக்
கினனே சுருபானந்தச் சுடரோ சுந்தரனேபள்ளியெழு
ந்தருளாயே - என்றும் இதமகமறவிரு வினவமென்ற
ருளி - எழில்பாசமுத்திகார னாதியற்றதுவாம்-அதித்
மதிது வஜஹர்லட்சணையதனால் ஆசறுகொல்லுறு பா
ழிரண்டாம்பாற்-பொதுவதுபுகவதுபோகடமன்றிய்
போதமுமமுங்குமவ்வியாகிருதமிறுகல்-பதிபுடல் சதா
சிவ பாசத்தியருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தரு
ளாயே என்பதனாற்காண்க.

அ கை. மேல் பரதூரியத்தை உரைக்கின்றார்.

கவி. மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்

மரித்திடந்தனிலே

தெரித்தபோதமேயதுபர

தூரியமாய்த்தெளிந்தேன்.

க - து. ஊன்றிய நனவுட னுற்றது மூன்றும்

தோன்றிடாவிடம் பரதூரியமென்றுரைத்தது

இ-ள். “மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்,, இறந்த
தென்றறிந்து வசனிககப்பட்டதும் “மரித்திடந்தனி
லே,, இறந்தவிடமாகிய விடத்திலேனின்றி “தெரிந்த
போதமே,, அறிவித்த அறிவாகின்றதே “அதுபரது
ரியமாய்த் தெளிந்தேன்,, தத்பதமாகிய தூரியமென்ற
றிந்தேன்-எ-று. (இதன்தாற்பரியம்) தற்போத இழ
ப்பிலேநின்றவுணர்வு மதன்வாசனையாகிய வாக்குமா
கியமிண்டு பிறந்துளவிடமானந்தாதீதமென்பார்,மரு
த்ததென்றுணர்ந்துவாத்தது மரித்திடந்தனிலேயென்
றும் - அஃதினிலவசமுற்று அதுதானென்பது நான
துவென்பது மற்றது தானேதானாவதென்பார் தெரி
ந்தபோதமேயதுபரதூரியமென்றுங்கூறினார். எரு

அ கை. மேல்குருசாக்கிரத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. இறையெனும்பொருட்டுரியமே

என்னையாண்டவனே

மறையினந்தற்பதப்பொரு

ணனவெனமதித்தேன்.

க - து. முப்பதமுடிவினில் மூலகாரணமதாம்,

நற்பொரு ணனவென நாடியுரைத்தது.

இ-ள். “இறையெனும்பொருட்டுரியமே,, யாதுக்

மேலென்று சொல்லும் பொருளாகிய பிரமமே எ

னையாண்டவனே அடியேனை, அடிமை காண்டாண்ட
ருளும்பொருட்டு திருமணிகொண்டெழுந்தருளுங்கு
ருநாத மறையினந்தற்பதப் பொருணனவென மதித்
தேன் வேதமுடிவாகிய சுத்தத்பார்த்தமே குருசாக்கி
ரமாக நிச்சயித்தறிந்தேன்-எ-று. குருவே பிரமம்பிர
மமே குருவென்பார் இறையெனும் பொருட்டுரியமே
யென்னையாண்டவனே யென்று கூறினா. ‘உதாரணம்,
அருவமுருவமுமாகியபொருளே அதிதமென்றருளி
ய வழித்தது வறிந்த-பொருளுணர்வதுபரம் விசிட்ட
வாக்கியவதால்-பொருவில்கிற்சொலிதைதற்பதப்பொ
ருளதுவாம் இருநிலனெனமுத வருளியபரிசே-எழிவி
ருபூரணத் தியல்குருநனவில்-பரமுரவென்^{து}தெழுபவம்
றுத்தருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே எ
ன்பதொற்காண்க.

சுஅ

அ கை. மேல்குருஸ்வப்ரத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. பண்டைவிச்சுவவாதனைப்
பழுதுபோய்முழுதும்
கண்டகண்ணதேதாயாய்வக்
கனவதுங்கண்டேன்.

க - னு. தாமுயிர்பாவையுந் தானாய்நிறைபரம்
பிரகாசங்குரு கனவென்றுரைத்தது.

இ-ள். ‘பண்டை,, பூருவந்தேதாற்றுகின்ற விச்சுவ
ம் உலகாதிதளினது “வாதனை,, துன்பமாகின்ற பழு
துபோய் குற்றநீங்கி ‘முழுதும், அசேஷமும் கண்ட
ஆடியைப்போலறிவுற்று நின்ற கண்ணதேதாய இட
மேயாகின்ற ‘கனவதுங்கண்டேன், குருஸ்வப்ரத்தை

யந் தரிசித்தேன்-எ-று. காரணோபாதிசுழன்று விளங்
கானின்ற தத்ஸ்வரூபமே விஸ்வக்கிராசம் பண்ணிய
தென்பார் பண்டைவிச்சுவவாதனைப் பழுதுபோயெ
ன்றும் காரிய காரணவுபாதி அசேஷமும் அறிகின்ற
அறிவு ஆடியிற் காட்சிபோலென்பார் - முழுதுங்கண்
டகண்ணதேயாயவக் கனவென்றுங்கூறினார் உதார
னம் மலமறுகுருபத்கனவினின்மருவு மாசறுமாணவ
காத்திகமதனால் உலகமோ பெருந்தன்மாத்திரபரமா
உணர்ந்ததுவே பிரசுரத்திய மென்றருளி - நிலவியப
ரமமதாயவைமுழுதும் நிகழ்ந்ததின்றெற்கென நெடி
மவர்முதலே பலவுலகுண்டது மிதுவெனவருளப்பரி
பூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே என்பதனால் கா
ண்க.

கூக

அ கை. மேல்குருசுழுப்தியை உடைக்கின்றார்.

கவி. காட்சியாவையுங்கண்ணதா
வக்கணுங்கரைந்து
மாட்சியாகியவகோசர
முறக்கமாய்மதித்தேன்,

க - து. கட்டமிலாதறி மண்ணினு லென்றும்
சுட்டிலாவதுவே சுழுப்தியென்றுரைத்தது.

இ-ள். கண்ணதா பார்வைக்குறியதாச காட்சி யா
வையும் கண்டறிகின்றதாகிய அசேஷமும் அக்கணுக்
கரைந்து அந்தப்பராவையுங் கரைவுற்று மாட்சியாக
யவகோசரம் மனவாக்குகளாலறியவெண்ணாதபெரு
மையை உறக்கமாய்மதித்தேன் ஆதியந்த குணியமாக
தரிசித்தேன்-எ-று. தேவதத்தனைநோக்கி அவனேய்
வனாய் அக்காலமிக்காலம் நோக்கிக்கண்டதென்பார்

காட்சியாவையுங்கண்ணதாவென்றும் உபாதிக்கோர்க்கி
ஒருவனோடுநாக்கவென்பார் அக்கணுங்கரைந்தென்று
ம் ஆதியந்தஞ்சியமா யளவிடப்படாததாய் ஞான
ந்தபூண்டென்பார் காட்சியாகிய ஆகாச முறக்க
மாய் மதித்தெனென்றுக்கறிஞர். இதற்குதாரணம்
புள்ளியெழுச்சி சீரணிஜகதஜகர்லட்சணமதனும் செ
கமுழுதுண்டதோர் செருக்கறமிசவே எர்குருசுழப்
தியிலிருந்துபசாந்தம் இருபதப்பெரருளுமொன்றுக்கி
நின்றொளிர் ஒருகடலுயிசறியொண்டமுழுதும் ஒன்
றுமுப்பாழுநாயிநகத்திடமதுவாய் பாரியல்சமைவநற்
பிருதிவியென்றருளப் பரிபூரணனை பள்ளியெழுந்தரு
ளாயே என்பதனாற்றகாண்ட உறுதஜகர்லட்சணமென்
பது விட்டுவிடாதலட்சண இஃகை முன்றாவதுபாடுழ
னவறிக.

||

அ. கை. மேல்குருதுரியத்கையுரைக்கின்றார்.

கவி. அருந்தவாமறைக்கந்தமா
மகோசரந்தனின்
இருந்தவாற்றறிவித்தவா
மெய்நனமிசைக்கேகன்.

ச - து. சுருதிமுடியுறை சுவாறுபவமாய்
குருவருள்கோசரங் கட்டியதுரைத்தது.

இ-ள். “அருந்தவ,, அநியதவமயமாகிய குருமார்
த்தியே ‘மறைக்கந்தமா மகோசரந்தனில், வேதத்தி
னந்தமா பதியவொண்ணாத விவரந்தனில் நீயிருந்த
வாறு, தேவரீரிருக்கின்ற வியல்பினை அறிவித்தவா
மெய்நனமிசைக்கேகன் அடியேனுக்கு தெரியச்செய்
தநியமத்தை எவ்விதமாய்ச்சொல்லுவேன் - எ - து.

அனைத்துமாயனைத்து மிலதாயிருக்கின்றதனைத்தன்
 னிடத்துத் தானாயிருந்துவிளக்கி அரிய தவப்பயனாற்
 பெறும்பேறே தாமாய் நிறைந்ததென்பார். அருந்த
 வாவென்றும் சுருதிமுடிவுமறிதற்கரிய முப்பாழாங்க
 டந்த ஞாயமென்பார் மறைக்கந்தமா மகோசரந்தநி
 லென்றும் - துரியசம்பூரணமொனந்த ஸ்வாதுபுதி
 யை விழியாலறிவித்ததென்பார் நீயிருந்தவாறறிவித்
 தவா தென்பனமிசைக்கே எனன்றுங்குறிஞர். இவை
 யனைத்துஞ் சற்குருவருளாலுணர்க. ராக

கவி. எம்பிரானிடந்தொறு
 மிடந்தொறுமதுவதுவாய்
 தம்பிரானடஞ்செயுமவகை
 சாற்றுமாறறியேன்.

க - து. எவ்விடம்பார்க்கினு மவ்விடமதுவாய்ச்
 செவ்வியோனின்றது செப்பரிதென்றது.

இ-ள். 'தம்பிரான், எப்பொருட்குமேலாகிய கடவு
 ளை 'எம்பிரான், எமதிறைவனை 'இடந்தொறுமிடந்
 தொறும, எவ்வெவ்விடங்களை நோக்கினும் 'அதுவ
 துவாய், அவ்வெவ்விடங்களுக்குத்தகுந்த அருவதுவாய்
 'நடஞ்செயும்வகை, தேவரீர்நடக்கின்ற கூறுபாட்
 டனை சாற்றுமாறறியேன் உரைப்பதற்கு வகையறி
 கின்றிலேன் எ-று தனதுடல் பொருளாவி முன்னற
 யுங் கையேற்றடிமைகொண் டிரட்சிக்குந்தேசி கோ
 த்தமனை யென்பார், எம்பிரானென்றும் - ஜீவசாக்
 ராதி குருதுரியாந்தமென்பார், இடந்தொறு மிடந்
 தொறுமென்றும், நனவாதி துரியாந்தங்களில் அதற்
 கதற்குரிய வியல்பாய் நின்றவென்பார் அதுவதுவா

யென்றும் பிரமாதீஸ்தம்பாரந்தர் தானாய் விளங்குவ
தை யுரைப்பது வாங்கமான சகோசரமென்பார் நட
ஞ்செய்யும் வகைசாற்று மாற்றியேனென்றும் கூறினார்.

அகை, மேல்கிடனது விண்ணப்பம் அருளிச்
செய்கின்றார்.

கவி. ஆவியேயடியேன்செய்கை
மாறுளவெனினும்
பாவியேனதுதானுமுன்
னுடையதாம்பண்டே.

க - து. அடிமை கைமாறினுக் காவியோ டெல்லாம்
உடையநீயெனக் கொன்றுண்டோ வென்றது

இ - ள். ஆவியே உயிருக்குரியாய் நின்ற ஐயனே
அடியேன் செய்கை மாறுள வெனினும் அடிமை
செய்யவேண்டிய கைமாறுண்டாயிருக்கின்ற நென்றா
லும் பாவியேன் வேறுகப் பாவிக்கின்றிலேன் அதுதா
னுமுன்னுடைய தாம்பண்டே யான்பாவிக்கின்ற அப்
பொருள்களும் முன்பே அத்தேவரீருக்குரிய பொரு
ளாம்-எ று. சாரம்-ஆசாரியர்பிறவாநெறியை அநுக்கி
ரகஞ்செய்ததற்குச் சீஷன்குருதெகூண்செய்வதியல்பெ
ன்றார் அடியேன்செய்கை மாறுளவெனினுமென்றும் உ
டல்பொருளாவிமுன்றும் அடிமைகொண்டவன்றேகை
க்கொண்டபின்பு தனக்கே கார்கதந்தரமின்றென்பார்பா
வியேனதுதானு முன்னுடைய தாம்பண்டே யென்று
கூறினார்.

நாக்

கவி. ஆவல்செய்தனதாக்கை
யுள்ளவநின்னடியார்க்
கேவல்செய்யவதேயன்றி
மற்றொன்றுமாற்றியேன்.

க - து. நின்னடியார்க் கேவல் நேசுப்ப கல்லது
மன்னுகமாறுவே நிலையென் னுரைத்தது.

இ - ள். (எனதாக்கை யுள்ளவு நின்னடியார்க் கேவ
ல்செய்து அடியேனதுதேகமுள்ள ளவுந்தேவரீர்திருவ
டியடியாரிடத்திலன்புதாங்கி (ஏவல்செய்வதேயன் றிய
ற்றென் னுமாறறியேன் பணியிடை செய்கின்ற தேய
ல்லது வேறென் னுங்கைமாறுசெய்ய அறியேன்எ-று
இதற்குதாரணம் சூதகீதை)பரம்பொருடாலுந் தேகி
கர்தமக்குப்பணிசெய்வோரபணிசெய்யும்போது அரன்
றிருமால் மற்றுளதெய்வந்தனினும் அதிகமாந் தெய்வ
மிங்கென்னுல் தெரிந்தவன்மகிமை செப்பொருதவன்
றுட்பணிசெய்வோர்பதங்களைன்கிரகத்தில்திருந்தவை
ந்துவப்பேனையலொருதெய்வமுண்டெனச்சிந்தனை செ
ய்யேன் என்பதனாற்காண்க.

கவி. இறவிலெப்பதமும்பெற
வேண்டிலெனென் றும்
பிறவிவேண்டுவனின் றிருப்
பணிசெயப்பெறினே.

க - து. எற்பவமாறிகேனற் குற்பமுறுமெனின்
நிற்பணியெப்பவுநேடுவெனென்றது.

இ - ள். (பிறவி சநதத்தையும் (இறவி லெப்பதமும்
பெறவேண்டிலென்) லயமில்லாத எத்தன்மைப் பட்
டபதத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள விச்சித்து வேண்டு
கின்றிலேன் (பிறவி பெறின்) அதவாசநதம் வருமாயில்
(என்றுநின்றிருப்பணிசெய்துகொண்டிருக்கத்தக்கதா
கவேண்டுவன்-எ-று. பிறவியென்றதை இரண்டிடத்து
ங்கட்டுக,

அ - கை, மேல்மாணாக்கன் ஆராமையை அருளிச் செய்கின்றார்

கவி. என்று பலகால் விழுமெழுந்தொரு
மழும்புரிவதென்னையினியான்
நின்று பலவாகவுரை செய்யுமவ
னன்பிலே னெடுநஞ்சருகியே.

க - து. அன்பினாலுருகுமெய்யானந்தமேலிடத்
துன்பிலிமத்தர்போற் றெழுதனென்றது

இ - ள். (அவனவன்பின்னெடுநெஞ்சருகி) அந்தச்ச
சிவர்ணன் அன்பிலே னெடும அனலைக்கண்டநவநீதம்போ
லமனதிளகி (பலகால் விழுமெழுந்தொழும்) அனேகந்தி
ரமாகவணங்கிவிழுவான் எழுந்துநிற்பான் திரும்பவும்
வந்தனஞ்செய்வான் (பானினிப்புரிவதென்னையென்ற
மும்) அடியேனினிச்செய்யத்தக்கவையென்னையிருக்கி
ன்றதென்று கண்ணீரோடுமபடி அழுதுபுலம்புவான்
நின்று பலவாகவுரை செய்யும் அஞ்சலி அத்தனாகநின்று
கொண்டு அநேகவிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்வான்
எ - று.

அ - கை. மேல் குருகடாக்ஷவல்லபம் புகழ்ந்த
ருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஏட்டிலறிவின்றியிதைதன்னிலறி
வின்றியிவ்வுடம்பி னுடனே
வீட்டிலுறைவானையினிவீடுபெறு
மென்பதுவிலம்புகிலனே.

க - து. பிறவாரெறிபெருமைசெய்சீடன்

இறவாப்பெருமையையியம்பொணு தென்றது

இ - ள். (ஏட்டிலறிவின்றியி) சாஸ்திரவாசனையு மற்று
(இறைதன்னிலறிவின்றியி) ஈஸ்வரவாசனையுமற்று (இவ்

வுடம்பினுடனே) இந்தப்பஞ்சபூதகாரியமாகியதேகத்
தோடுதானே[வீட்டிலுறைவான்றனை நிரதிசயானந்த
மோகூதவீட்டில் இரண்டறக்கலந்திருக்குஞ் சசிவர்ண
னை (இனிவீடுபெறுமென்பது) தேகாந்தத்தில்மோகூத
த்தைப்பெறுவா னென்பதை(விளம்புகிலன்) அளவுபடு
த்திச்சொல்லமாட்டேன்-எ-று. ஈஎ

அ - கை, சசிவர்ணன் பிதுர்க்களடைந்த நற்கதிர்
யைக் கூறுகின்றார்,

கவி. வஞ்சவலியானரகின்வாழ்பிதிர்கள்
பாழ்படுவதாகவருளின்
விஞ்சைவலியாலடையவேறினர்
சுராதிபர்கண்மேலுலகமே.

க - து, நரகம்விட்டிவன் முன்னோர்நரகவாழ் வுற்றன
பிரமஞானத்திற்பெருமையாலென்றது.

இ - ள். (வஞ்சவலியா னரகின்வாழ் பிதிர்கள்) கொ
டுமையினது வலிமையினால் நரகத்தில்வீழ்ந்து கிடந்த
விவன்குலத்துப் பிதிர்களனைவரும் (அருளின் விஞ்சை
வலியால் பாழ்படுவதாக) அருள்விளங்கிய பரஞானத்தி
னது வலிமையினால் நரகம் பாழடைவதாகும்படி (அ
டையவேறினர்) சுராதிபர்கண்மேலுலகமே) எல்லவரு
ம்நரகக்களையிலேறி தேவர்கட்குரிய சுவர்க்கலோகத்
திருத்துவாழ்கின்றனர் எ-று. ஈஅ

அ - கை மேல் சசிவர்ணன் பெருமையை அரு
ளிச்செய்கின்றார்.

கவி தேவருமனித்தருமவன் ரொழில்வியந்
துரைசெயத்தருவதோ
மூவரும்விளம்பமுடியாதிவன்
தேவல்செயமுந் துறுவரே.

க - து.பொருந்திவன்குரு பணிபுகழ்ந்து தேவர்கண்
ரார்திருத்துமுர்களுரைசெயவரிதென்றது.

இ - ள். (இவன்ஐயுழியில் வியந்து மூவரும் விளம்ப
முடியாது) சசிவர்ணன் குருபணிவிடைத் தொழிலின
தருமையை அதிசயித்து மும்முர்த்திகளாலுஞ் சொல்
லமுடியாது தேவருமனித்தருமுரைசெயத் தருவதோ
தேவர்களாலுமனிதர்களாலும்வியந்து சொல்லமுடியு
மா இவனதேவல், செயமுந்துறுவரே சசிவர்ணனுக்கு
பணிவிடை தாங்கள் செய்வதற்குளனக்குமுந்தவென
க்குமுந்தவென்று வந்துபொருந்துவார்கள்-று. ஈகூ

அ கை,மேல் ஞானவானது பெருமையை அ
ருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. ஞானியைநான் சுரனெனனொதொழிக

ஞாலமுயநாதனருளால்

மேனியதுகொண்டதனைநல்கவரு

மென்றறையும்தேவதமுடிவே.

க - து. நான்சுரன் ஞானிரௌன்பதுநன்றல

பிரமமே ஞானியம் பேதமென்றெனபது.

இ - ள். (ஞானியைநான் சுரனெனனொதொழிக) பரஞா
னிகளே மனிதனென்றுந் தேவனென்றுஞ்சொல்லுகின்
ற சொற்களைநீக்குக் - ஆஃதெனெனில் ஞாலமுயநாதன
ருளால் உலகங்கடத்தேதும்பொருட்டு (பரமே தமது
காருண்யத்தினாலே) மேனியதுகொண்டதனைநல்கவரு
மென்று (மானிடவுரு வமாகத் திருமேனிகொண்டு தம்
மைக்கெடுத்தருளவருமென்று தேவதமுடிவறையும்தேவ
தாந்தங்களெல்லாமவசனிக்கும் எ - று. (இதற்குதார

ணம்-குதகீதை) கனவினிநிற்ககா ணுங்காட்சிபேபாற்சக
 த்தைதக் காணுமெய்ஞானிகடம்மைமனுடனோ வன்றித்
 தேவனென்றேறணனுமனநினைவிருத்தியைமாற்றிஇனை
 யனபரம சிவனுருக்கொண்டிவ் வுலகுயவெழிந் தருளி
 னனென்-றனையவை நினைப் போருத்தமரல்லோ ராடி
 யைநோக்குமந்தகரே என்றும்(பாடுதுறை) முருந்தனு
 கா லுமுகந்தேட-மூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப்புருந்த
 டியார்தொழவீற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாக நான்மெய்
 நிலேன எனபதருற்காண்க. ராம

ச சி வ ர் ண ப ல த ம்.

மு ற் றி ற் டு.